

Ajokoiramies

62. vuosikerta - 3B/2025 kesäkuu

Pentuopas

Ajokoiramies

Pentuopas
62. vuosikerta
3B/2025 toukokuu

Suomen Ajokoirajärjestö
Jäsenjulkaisu ISSN 0355-9718

Julkaisutoimikunta

Puheenjohtaja, vastaava päätoimittaja
Jouni Leppänen, Kotka
puh. 040 757 7579
puheenjohtaja@ajokoirajarjesto.fi

Kirjeenvaihtajat
Pohjan lohko: Mari Ruha, Pelkosenniemi
puh. 040 962 5806
lapinajokoirayhdistys@gmail.com

Etelän lohko: Jenni Ruotimo, Mäntsälä
puh. 045 143 5154
jenni.ruotimo@gmail.com

Lännen lohko: Olli Pirkkanen, Eurajoki
puh. 044 305 5262
o.pirkkanen@gmail.com

Idän lohko: Maria Pölönen, Puumala
puh. 050 490 1668
maria.polonen@gmail.com

Toimiston edustaja: Jaana Leppiaho
puh. 044 311 0330
toimisto@ajokoirajarjesto.fi

Kannen kuva: Henna Suhonen

Sisältö

Pentu on tullut taloon	3
Kasvavan koiran ruokinta	5
Pennun luovutuksen yhteydessä	8
Liity jäseneksi rotujärjestöön	10
Koiran terveydenhoito kotiloissa	12
Suomenajokoiran kasvunopeus	16
Ajokoiran viretilan säätely	18
Rokotusmääräykset	22
Harrastuksena kokeet	24
Suomenajokoiran rotumääritelmä	26
Koiranäyttelyt	30
Antidopingsäännöstä	36
Perusasioita koirien pidosta	38
Pevisa	43
Perinnölliset viat ja sairaudet	46
Loishäätö	49
Maakunnalliset ajokoirayhdistykset	51
Nuorisotoimikunnan terveiset	52
SAJ:n rotujen rekisteröintimäärät 2015-2024	52

Pentu on tullut taloon - yhteisen matkan ensiaskeleet

Pennun on hyvä tuntee olevansa turvassa uudessa laumassaan.

Onnea! Perheeseesi on saapunut uusi, ehkä kauankin odotettu jäsen. Rotuvalinnalasi vaalit suomalaista metsästysperinnettä sekä kotimaista jalostustyötä. Ennen pennun valintaa mietit varmasti, mihin tarkoitukseen olet pentua hankkimassa, tutkit vanhempien sukutauluja, taustoja sekä terveystietoja - mutta mitäs sitten, kun pentu on tässä ja nyt?

Pennun on hyvä tuntee olevansa turvassa uudessa laumassaan. Sen on saatava kaikessa rauhassa tutustua uuteen kotiinsa ilman turhaa hössötystä. Pennulle pitää antaa omia leluja riepotelevaksi. Sille pitää järjestää ruokapaikka, oma vesikuppi ja vedoton rauhallinen nukkumapaikka. Häiriintymätön uni on ehdottoman tärkeää kasvavan pennun ruumiilliselle ja henkiselälle kehitykselle.

Pennun ja myös aikuisen koiran on saatava nukkua rauhassa.

Kohtele pentua rauhallisesti, mutta johdonmukaisesti ja anna pennulle paljon positiivista huomiota. Tämä onnistuu parhaiten viettämällä pennun kanssa mahdollisimman paljon yhteistä aikaa ensimmäisten päivien ajan ja tutustumalla puolin ja toisin.

Pennun tullessa taloon koko perheen tulisi sopia, miten uuden tulokkaan kanssa toimitaan. Pennun henkisen kehityksen kannalta on erittäin tärkeää, että sen kanssa toimitaan johdonmukaisesti. Neuvo pennulle myös sille kielletyt asiat kun niitä eteen tulee, mutta tee tämäkin pentua kurittamatta - hyvä keino on ei-toivotun toiminnan keskeyttäminen ja pyytää pentua tekemään jotain, mistä sen voi palkita.

Sisäsiisteyskasvatus on paras aloittaa heti, kun pentu saapuu uuteen kotiin. Pentu kannattaa toimittaa tarpeilleen aina heräämisen, ruokailun ja leikkimisen jälkeen. Yleensä pennut oppivat sisäsiisteiksi kuuden kuukauden ikään mennessä. Monesti tuloksiin päästään jo parissa kuukaudessa, mutta tässäkin tuki on koirakohtaisia eroja. Sitkeys ja johdonmukaisuus palkitaan kuitenkin tässäkin asiassa.

On tärkeää, että pennun käsittelyä jatketaan kotiolioissa ja silmien ja korvien puhdistamisesta, kynsien leikkaamisesta, pesemistä sekä esimerkiksi hampaiden tarkastamista harjoitellaan, jotta yhteiselo ja tulevat eläinlää-

kärikäynnit sekä mahdolliset näyttelykäynnit sujuvat mutkattomammin. Samalla opit tuntemaan koirasi ja huomaamaan aluillaan olevat terveysongelmat mahdollisimman hyvissä ajoin.

Kun menet pentusi kanssa tutustumaan metsään, jossa se on ehkäpä jo käynyt myös kasvattajan ja pentuesisarusten kanssa, muista elämän olevan pennulle leikkiä vielä pitkän aikaa. Älä kuitenkaan piiloudu pennulta vaan pysyttele pennun näköpiirissä, mikäli tavoitteenasi on myöhemmin luottavaisena hakuun irtoava koira. Pysy mieluummin paikoillaan tai liiku ainakin hyvin hitaasti ja anna pennulle aikaa leikkiä ja tutkia ympäristöä kaikessa rauhassa.

Pennun on hyvä tutustua tietysti myös perheen mahdollisiin muihin koiriin, mutta myös vieraisiin koiriin. Huolehdi kuitenkin, että pennun kanssa seurustelevat koirat ovat pentuystävällisiä, terveitä ja rokotettuja koiria. Suuria koiratapahtumia ja koirapuistoja on hyvä välttää mahdollisuuksien mukaan, kunnes pentu itse on rokotettu.

kuva: George Vertanen

Pennun tullessa taloon koko perheen tulisi sopia, miten uuden tulokkaan kanssa toimitaan.

Kasvavan koiran ruokinta

Olet saanut kasvattajalta ruokintaohjeet. Noudata kasvattajan antamia ohjeita. Tässä lisää tietoa ruokinnasta.

Mitä ruokaa?

Koiranpentu tarvitsee ruoastaan riittävästi energiaa eli kaloreita kasvun tueksi, proteiinia kudosten ja solujen rakennusaineeksi sekä oikeassa suhteessa muita suojaravintoaineita, kuten kivennäisaineita ja vitamiineja. Helpoin tapa turvata kaikkien ravintoaineiden saanti ja oikea tasapaino on valita pennun ruoaksi laadukas joko varta vasten suurille kasvaville koirille tai kaikille roduille tarkoitettu valmisruoka. Suomenajokoiran (aikuiskoko yli 25kg) pentujen koh-

dalla ruoan valintaan tulee käyttää erityistä tarkkuutta. Turhan runsas energiansaanti, varsinkin yhdistettynä ruoan suureen kalسيومpitoisuuteen voi altistaa luuston kasvuhäiriöille. Valmisruoka sisältää kaikki tarvittavat ravinteet, joten ruuan lisäksi ei anneta lisävitamiineja.

Yleisesti ottaen pennulle valittu ruoka on sopivaa, kun se maistaa hyvin, pentu on aktiivinen ja reipas sekä kasvaa ja kehittyy tasaisesti. Sopivaa ruokaa syödessä pennun iho ja

turkki pysyvät hyvässä kunnossa, karva kiiltää eikä iho kutise. Sopivalla ruoalla kakka on kiinteää, ei liian kovaa tai pehmeää eikä pennulla ole esimerkiksi ilmavaivoja.

Uuteen kotiin saapuvan, noin 8-viikkoisen pennun ruokintaa on alkuun aina syytä jatkaa kasvattajan ohjeiden mukaisesti. Kodinvaihto on pennulle muutenkin stressaava tilanne eikä siihen kannata lisäksi yhdistää ruoan vaihtoa. Mahdolliset ruokavalion muutokset kannattaa tehdä vasta, kun pentu on hyvin kotiutunut ja silloinkin ruoka on syytä vaihtaa asteittain, vähän kerrallaan, kasvattajan suositukset huomioiden.

Aikuiselle koiralle tarkoitettuun ruokaan voi vaihtaa, kun pentu on saavuttanut luuston kasvun osalta aikuiskoon noin 10 kk iässä eikä tarvitse enää lisäenergiaa kasvuun.

Paljonko annetaan?

Ruoan annostelu pennulle kannattaa aloittaa ruoan valmistajan antaman annostelutaulukon mukaisesti. Pennun energiantarve muuttuu kasvun aikana, nousten läpi kiihkeimmän kasvuajan, mikä jatkuu noin 4-8 kuukauden ikään ja lähtien sen jälkeen hiljalleen tasaantumaan. Pennun ruoan annostelu on siis tarpeen tarkastaa noin kuukausittain, kasvuvaiheesta riippuen. Pennun

Kasvattajan omia ohjeita ja muistiinpanoja

tulee kasvaa pyöreänä ja jäntevänä. Kasvuai-
kainen ylipaino kuormittaa valtavasti kehiti-
tyviä niveliä ja on suuri riski myös aikuisai-
kan paino-ongelmiin.

Alkuun pienen pennun päivittäinen ruoka-annos on syytä jakaa useampaan ruokintakertaan, esimerkiksi neljään kertaan päivässä. Tällöin vältetään kehittyvän suoliston kuormitus turhan isoilla kerta-annoksilla ja varmistetaan myös pennun energiatasojen säilyminen tasaisena läpi päivän. Kolmeen kertaan voi siirtyä esimerkiksi noin 3-4 kk iässä ja puolivuotiaasta eteenpäin pentua voi ruokkia kahdesti päivässä. Jos pentu alkaa nirsoilla ruuan kanssa, on syytä vähentää ruokintakertoja, ei määrää. Ruokinta-ajat on hyvä ajoittaa tasaisesti pitkin päivää. Rauhallisten yöunien turvaamiseksi illan viimeinen ruokinta kannattaa ajoittaa lähelle nukkumaanmenoa, kuitenkin niin, että pentu ehtii vielä ruokailun jälkeen tehdä tarpeensa, ja purkaa vähän saamaansa energiaa ennen kuin sen olisi tarkoitus rauhoittua unille. Muuten ruokinta-ajat on käytännön syistä toki hyvä sovittaa perheen menojen mukaisesti.

Herkkujen syöttämistä kannattaa välttää, sillä niistä saatu energia vähentää ruokahalua.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Pennun luovutuksen yhteydessä

Kasvattajan luovuttaessa pentua uudelle omistajalle tulee

- pyrkii toteamaan, että pennun purenta on virheetön ja että pennulla ei esiinny hännän nikamavikaa
- ilmoittaa omistajalle, jos pennulla on napa-tyrä ja antaa ohjeet vian korjaamiseksi
- valistaa pennunostajaa tekemään terveystutkimukset SAJ:n antamien ohjeiden ja suositusten mukaisesti: virallinen lonkkakuvaus ja kyynärkuvaus voidaan suorittaa 12 kuukauden iästä eteenpäin. Suositus on 24 kuukaudesta eteenpäin.
- antaa uudelle omistajalle ohjeet pennun madottamisesta, rokottamisesta ja ruokin-nasta

Omistajatietojen lisääminen

Kennelliiton koirarekisteri

Omakoiria-palvelun päivityksen myötä kasvattaja voi halutessaan ilmoittaa alle 6 kk vanhalle pennulle omistajan, jolloin omistaja käy vain hyväksymässä tiedot Omakoirassa. Jos teet omistajailmoituksen itse, tarvitset sen tekemistä varten tunnukset Omakoiria-palveluun. Jos sinulla on jo Omakoiria-palvelun tunnukset, voit kirjautua suoraan palveluun. Jos sinulla ei ole vielä tunnuksia, klikkaa ”Tilaa tunnukset” -painiketta.

Jos et ole Kennelliiton jäsen, saat käyttöösi Omakoiria-palvelun rajatun näkymän. Tunnusten tilaamiseen tarvitset henkilökohtaisia pankkitunnuksia tai mobiilivarmennetta.

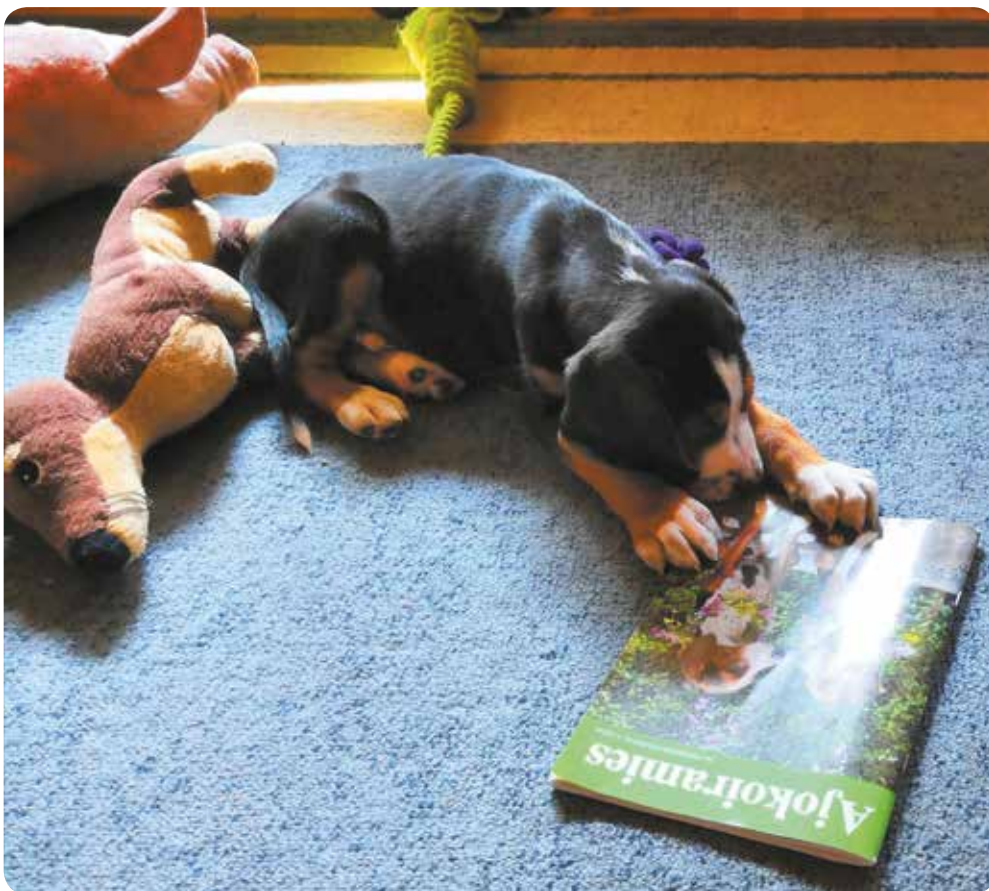
Ruokaviraston koirarekisteri

Ruokaviraston ylläpitämä koirarekisteri on viranomaisrekisteri, joka vastaa ihmisten väestötietojärjestelmää. Koiran rekisteröiminen kennelliiton tai muun yksityisen tahon ylläpitämään rekisteriin ei poista velvollisuutta ilmoittaa koira viranomaisrekisteriin. Kaikkien Suomessa pidettävien koirien on oltava ilmoitettu koirarekisteriin.

Koirarekisteriin tallennetaan asetuksessa 68/2022 säädetyt tiedot koiran haltijasta ja koirasta. Koiralle ilmoitetaan rekisteriin yksi haltija. Koirarekisteri ei ole omistajuusrekisteri. Voit ilmoittaa koirasi koirarekisteriin sähköisessä asiointipalvelussa tai käyttämällä lomaketta. Ruokaviraston koirarekisterin sähköinen asiointipalvelu on osoitteessa <https://koirarekisteri.ruokavirasto.fi>

Liity jäseneksi rotujärjestöön

Sen lisäksi, että suomenajokoiralla on hienoa metsästää suomalaisessa luonnossa, siinä on myös mahdollisuus monipuolistaa ja laajentaa näkemyksiäsi kenneltoiminnassa.

Ajokoiraharrastus antaa harrastajalleen mielenkiintoista vaihtelua metsästykseseen niin, että päähuomio kohdistuu koiran suoritusten seuraamiseen. Koiran menestyminen tuo uusia haasteita ja tavoitteita. Harrastuk-

sen kautta saa myös paljon uusia, mielenkiintoisia ystäviä. Siksi kannattaa liittyä jäseneksi rotujärjestöön.

Suomen Ajokoirajärjestö - Finska Stövarklubben ry on yksi maamme suurimmista rotujärjestöistä, johon kuuluu noin 5000 ajokoiraharrastajaa. Sen tehtävänä on huolehtia suomenajokoiran rodullisesta kehittämisestä, koetoiminnan ja koulutuksen järjestämisestä sekä harrastajien yhteistoiminnasta.

Järjestön jäseniä ovat yksityisten henkilöjäsenten lisäksi kenneltyötä harrastavat metsästys- ja kennelyhdistykset sekä maakunnalliset ajokoirayhdistykset.

SAJ:n jäsenenä saat jäsenmaksua vastaan ilmaisen jalostusneuvonnan tutkimuksiin perustuvan tietouden pohjalta ja viidesti vuodessa ilmestyvän korkealaatuisen Ajokoiramies-jäsenlehden. Sen avulla pysyt ajantasalla siitä, mitä ajokoirarintamalla tapahtuu. Vuoden aikana jäseneksi liittyvä saa alkuvuonna ilmestyneet Ajokoiramies-lehdet taannehtivasti. Vuonna 2020 Ajokoiramies-lehti voitti kennelliiton rotujärjestölehtikilpailun erinomaisine artikkeleineen

mm. riistan talviruokinnasta ja susikannan kasvun vaikutuksista ajokoiraharrastukseen. SAJ julkaisee lisäksi vuosittain yli 500 sivuisen vuosikirjan, joka sisältää selvityksen suomenajokoirien n 3000 näyttelykäynnin sekä yli 5000 koekäynnin tapahtumista. SAJ:n jäsenellä on mahdollisuus anoa terveystukea omistamansa koiran terveystutkimuksiin.

Tule mukaan! Ota yhteyttä toimistoon os toimisto@ajokoirajarjesto.fi tai puh. 044 311 0330, saat liittymisohjeet. Tutustu myös kotisivuihin www.ajokoirajarjesto.fi Järjestöllä on myös aktiivinen facebook-ryhmä, johon vain jäsenet voivat liittyä.

Koiran terveydenhoito kotioloissa

Koiralle sattuviin vahinkoihin on hyvä varautua ennalta, sillä tunnetusti vahinkoja sattuu myös viikonloppuisin ja silloin kun apu on mahdollisimman hankalasti saatavilla. Varautumalla ja perehtymällä koirien yleisimpien vaivojen ensiapuun, voit helpottaa koirasi oloa paljonkin. Jos olet epävarma tilanteeseen sopivasta hoidosta, kannattaa eläinlääkäriin olla yhteydessä matalalla kynnyksellä.

Ensiapulaukku

Koiralle on hyvä varata oma pieni ensiapupakkaus, mieluiten sellainen, jonka saa vaihtaa otettua mukaan matkalle. Lääkelaukun ei tarvitse olla iso, muutama perustarvike voi pelastaa monesta pulasta. Ensiapupakkauksen on hyvä sisältää haavanhoitotarvikkeiden ja kuumemittarin lisäksi punkki-
pihdit ja desinfioiva ihonpuhdistusaine sekä koirille tarkoitettua kipulääkettä. Koiralle ei saa antaa mitään ihmisille tarkoitettua lääkettä, ellei eläinlääkäri ole sitä erikseen määrännyt.

Lämmön mitta

Ennen eläinlääkärille soittoa hyödyllistä olisi mitata koiran ruumiinlämpö. Mittaus tehdään peräsuolesta. Normaalilämpö on noin 38,5 astetta. Koirallasi on kuumetta, jos lämpö on yli 39 astetta.

Ripuli

Ripuli saattaa johtua ylensyönnistä tai siitä, että ruoka vaihdetaan liian nopeasti toiseen

ruokamerkkiin. Jos koiralla on ripulia, mutta yleiskunto on hyvä, hoidon voi aloittaa kotikonsteilla: mieto ruoka, esimerkiksi riisiä, raejuustoa, kananlihaa pieninä määrinä tai eläinlääkäriasemilta saatavaa suoliston hoitoon tarkoitettua ruokaa. Lisänä voi antaa vapaakaupan ripulin hoitoon tarkoitettua lääkettä. On huolehdittava, että potilas saa nestettä riittävästi. Kun uloste kiinteytyy, omaan ruokaan siirrytään asteittain. Jos ripuli pitkittyy, yleiskunto laskee tai tilaan liittyy oksentelua, on koira syytä viedä eläinlääkäriin.

Anaalirauhasvaivat

Anaalirauhasvaivat aikuisella koiralla ovat aika yleisiä. Kaikilla koirilla on peräaukon molemmilla puolilla haisevaa eritettä sisältävät rauhaset, jotka tyhjäntyvät normaalisti ulostamisen yhteydessä. Mm. vatsan toimintahäiriöiden yhteydessä rauhaset saattavat jäädä tyhjentymättä. Siitä johtuen erite paksuuntuu eikä enää tule normaalisti ulos. Silloin rauhaset saattavat tulehtua. Tu-

lehdus vaatii eläinlääkärin arvion. Hoitona on tyhjennys, antibioottikuuri ja huuhtelut lämpimällä vedellä. Eläinlääkäriä voi pyytää opastamaan rauhasien tyhjentäminen kotikonstein esimerkiksi pesun yhteydessä. Oireet saattavat olla tosi omituisia, joten monesti onkin suuri helpotus, kun eläinlääkäri tyhjentää anaalirauhaset ja koiralla on taas normaali olo.

Haavat

Haavan hoito: Ensisijaisesti tyrehtyä veren vuoto ja huuhtelee haava mieluiten juoksevalla vedellä. Tarkista, ettei haavassa näy vierasesineitä ja puhdistaa vielä antiseptisellä puhdistusaineella. Sido haava tarvittaessa. Seuraa haavan paranemista mahdollisen tulehdusriskin vuoksi. Älä poista haavaan muodostuvaa rupea, vaan anna ihon parantua rauhassa.

Jos haava vuotaa runsaasti, tee paineside: haavan päälle runsaasti taitoksia (tai tervesside tai vaippa), paina, älä ota sidettä pois, vaikka verta tulisi läpi, vaan lisää taitoksia ja paina kunnes vuoto lakkaa. Run-

saasti vuotavissa ja puremahaavoissa ota yhteyttä eläinlääkäriin. Huom. Ilveksen purema- ja raapimishaavat vaativat aina eläinlääkärin hoitoa.

Lämpöhalvaus

Lämpöhalvaus on koiralla aina vakavaa. Koiran ruumiinlämmön noustessa elinten kyky toimia heikentyy. Ruumiinlämmön kohoaminen yli 40 °C on vakavaa, vaarallisen korkeana pidetään koiralla yli 41 °C ruumiinlämpöä. Laita koira viileään ja viileitä, märkiä pyyhkeitä päälle, jos et voi viedä koira välittömästi suihkun alle. Ota yhteys eläinlääkäriin.

Käärmeenpurema ja ampieaisenpisto

Käärmeen puremalla koiraa on aina välittömästi hakeuduttava eläinlääkäriin. Ensimmäinen havaittava oire on puremakohdan turvotus, joka ilmestyy muutamassa kymmenessä minuutissa. Turvotus on etenevä ja puremakohda kivulias. Muita yleisöireita ovat apaattisuus, vaaleat limakalvot, kuolaminen, oksentelu, pinnallinen hengitys sekä tajunnan tason heikkeneminen.

Pyri pitämään koira mahdollisimman liikumattomana ja puremakohda koiran kehoon nähden mahdollisimman alhaalla. Jos et pysty kantamaan koira, liiku rauhallisesti koira taluttaen. Älä anna koiralle kyytablettia ilman eläinlääkärin määräystä. Mikäli koiran hengitys vaikeutuu pureman johdosta, voidaan antaa ensihoidoksi kyytabletti (1 tabl/10 kg). Kyynpurema vaatii kuitenkin aina eläinlääkärin tehohoitoa.

Ampiaisten ja muiden pistiäisten pistot ovat yleisiä kesäaikaan. Pistoalue on kivulias ja turpoaa nopeasti. Myös koira voi saada ampieaisen pistosta anafylaktisen shokin.

Ensiapu: Mikäli pistokohdassa näkyy piikki, poista se. Pistokohdasta voi myös viilentää, mikä hillitsee turvotusta ja kipua. Anna koiralle kipulääkettä. Ampiaisen pistossa voi käyttää ensiapuna myös kyytablettia: 1 tabl/10kg. Jos koiralla on hengitysvaikeuksia, ota välittömästi yhteys eläinlääkäriin.

Myrkytykset ja vierasesineet

Selvitä, mitä koirasi on syönyt, jos epäilet myrkytystä tai vierasesinettä. Syövyttäviä myrkkyjä ja teräviä esineitä ei saa oksennuttaa. Ei-syövyttäviä myrkkyjä tai vierasesineen syönyt koira oksennutetaan mieluiten 3% vetyperoksidiliuoksella: 2 ml/kg (max 50 ml). Tarvittaessa annoksen voi uusia 15 min kuluttua. Vaihtoehtoisesti voi käyttää suolaa: 1 tl suolaa/pieni tippa vettä, muotoillaan "palloksi" ja työnnetään mahdollisimman syvälle nieluun. Jos koira ei oksenna yhdellä annoksella, lisää ei saa antaa (natrium-myrkytys).

Myrkytys epäilyissä käytetään lääkehiiltä, vierasesine-epäilyissä käytetään parafiniöljyä sekä tankoparsaa, joka kietoutuu mahdollisten terävien palojen ympärille. Ota yhteys eläinlääkäriin, jos kotihoito ei auta.

Koiralle myrkyllisiä aineita ovat esimerkiksi ihmisten lääkkeet, suklaa, ksylitoli, rypäleet ja rusinat, sipuli, huonekasvit (esim. amaryllis, hyasintti ja liljat), sinilevä, etanamyrry, rotanmyrry, torjunta-aineet, glykoli, valkaisuaineet.

Eläinlääkäriin kannattaa olla yhteydessä matalalla kynnyksellä, mikäli olet epävarma koirasi hyvinvoinnin ja tilanteeseen sopivan hoidon suhteen.

Huomaa myös, että kaikki lääkitys voi vaikuttaa harrastustapahtumiin osallistumiseen. Katso ohjeet antidoping-säännöstä.

teksti: Hannu Räsänen

Suomenajokoiran kasvunopeus

Vuosia vuosia sitten Ajokoiramies-lehdessä oli esitettynä taulukko ajokoiran pennun kasvunopeudesta. Muistin virkistykseksi sekä uusia pennun kasvattajia varten ajattelin tuoda tämän taulukon uudestaan näkyville. Olen lisännyt taulukkoon omien pentujeni korkeuksia noin puolenkymmentä, jotta saadaan näkyville isompi otos. Taulukko on melko hyvin antanut suuntaa koiran

tulevasta koosta ja saadaanpahan koiranomistajalle yksi jännittämisen aihe lisää. Näitä jännitysmomenteja on monenmoista ennen kuin koira saavuttaa kaksoisvalion arvon. Noin 10-11 kuukauden iässä pitkälti selviää, mikä on koiran todellinen korkeus. Tähän ei omistaja voi vaikuttaa, on mikä on ja edessä on uudet jännittämiset, murheet ja ilonkin aiheet.

Kasvutaulukko

ikä kk	3kk	4kk	5kk	6kk	7kk	8kk	9kk	10kk	11kk
Urokset cm									
	40	47	53	56	58	59			
	41	47	52	54	57	57	58,5	58,5	
	40,5	47	52	54	57,5	57,5	58,5	59	
		48	55	57,5	59,5	60,5	61	62,5	
	38,5	46	51,5	54	56	57	57,5	58	
	41,5	48,5	52,5	56	58	59,5			
	41	49	54	56	59	60	61		
Nartut cm									
	38	43	50	53,5	54,5	56			

Noin 10-11 kuukauden iässä pitkälti selviää, mikä on koiran todellinen korkeus.

Ajokoiran viretilan säätely

Koiralle kannattaa opettaa koko sen eliniän, että rauhoittuminen kannattaa.

Olen 50 vuoden ajan yrittänyt perehtyä suomenajokoiran, saksanseisajan ja omaani mystiseen sielunelämään ja opetellut muuttamaan omaa käytöstä niin, että koiristani tulisi rauhallisempia.

Tuo opiskelu on vielä kesken ja kesken se varmasti jääkin, mutta jotain olen oppinut.

Koiran viretilan säätäminen on tärkeää, jotta koira voi elää elämänsä seesteisen tyynes-

ti ja sen omistaja pystyy elämään rauhallista yhteiseloja koiransa kanssa ja kouluttamaan sitä sekä hallitsemaan koiraa metsästystilanteissa. Ylivireinen koira tekee myös metsästystilanteissa enempi virheitä kuin rauhallisella mielentilalla varustettu ajokoira. Tätä asiaa ei pidä sekoittaa metsästysintoon; se voi molemmissa tapauksissa olla yhtä hyvä.

Ylivirittynyt koira ei pysty haun aikana keskittymään huonompaan yöjälkeen ja se saattaa ylireagoida haukahtelemalla jäljet tavatessaan. Ajossa se on hätäilevä, helposti hukkaa tekevä ja tyhjää haukkuva ajuri. (Niin tekee myös heikon hermorakenteen koira.) Ylivireän koiran huono piirre on myös, ettei se kykene ottamaan ohjaajaltaan vastaan minkäänlaisia käskyjä metsästystilanteissa. Kiinniotto-ongelma on näistä ajokoirilla yleisin.

Kotioiloissa ylivirittynyt koira on rasittava elämänkumppani. Se aiheuttaa käytöksellään jatkuvasti tilanteita, missä omistajan hermot ovat koetuksella. Koiran pitkään jatkuva yliviretila tekee koirasta hermostuneen, kaikkien ylireagoivan otuksen.

Mikä tekee koirasta ylivirittyneen

Tähän syypää löytyy poikkeuksetta talutushihnan toisesta päästä. Kasvattajana saa ihmetellä monesti, miten samanlaisista pennuista on voinut kasvaa aikuisina niin erilaisia koiria.

Ylivirittyneen koiran ohjaaja on yleensä laiska, helposti suuttuva, kärsimätön henkilö, joka ylireagoi kaikkien ja löylyttää koiraa ankarasti pienestäkin virheestä – varsinkin herkkänä pentuaikana. Koirasta saa helposti stressaantuneen yksilön, kun ihminen alen-

tuu toistuvasti koiran tunnetilan tasolle silloin, kun koira käyttäytyy kiihtyneesti. Ärsyttää, kun huomaa itsessään joskus näitä piirteitä. Onneksi olen saanut niin hyviä koiranpentuja, että omaa käytöstä on täytyntä alkaa jalostamaan. Paljon on ajokoiran omistajia, jotka eivät ole omaa käytöstä valmiita muuttamaan, vaan heillä on aina samanlainen ylivireä, stressaantunut koira.

Paljon on myös sellaisia, jotka mittaavat koirasta vain kaikki irti metsässä ja muutoin metsäkaveri joutuu elelemään yksin häkissä. Niiden päivän ainoa aktiviteettihetki on lappaa suuhunsa puoli litraa nappulamössöä. Onko siis ihme, että tällainen koira on kuin ruutitynnäri päästessään ulos häkistä ja päästessään metsään?

Miten säädämme koiran vireystilaa

Koiralle kannattaa opettaa koko sen eliniän, että rauhoittuminen kannattaa. Tätä kun muistaa toistaa, niin kyllä koira sen oppii; mutta se vaatii omistajalta pitkäjänteisyyttä ja johdonmukaisuutta; ehkäpä myös hivenen kekseliäisyyttäkin. Koiran isännän käytös pitää olla vakaata ja ennustettavaa. Se rauhoittaa koiraakin. Vaatimustasoa sekä häiriöitä tuodaan koulutukseen pikkuhiljaa. Liian nopea eteneminen luo koiralle ja kouluttajalle turhaumaa, mikä heikentää yhteistyötä.

Ajokoiran tunnetilan säätely tulee aloittaa ennen pennun luovutusta. Pentua pidetään paljon sylissä rauhallisesti silitellen ja herkuja omistajan kädestä syöden. Jo kolmeviikkoista pentua voidaan opettaa keskeyttämään riehakkaat pihaleikit pillikutsulla ja palkkaamalla herkuin samalla sylissä rauhallisesti silitellen.

Jos koiranpentu on herkkä, eli lirauttaa vedet pienestäkin ilosta tai surusta, on siihen suhtauduttava yllärauhallisesti. On oltava niin kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan. Missään vaiheessa pennun ensimmäisenä vuotena omistaja ei saa menettää malttiaan - vaikka siihen varmasti on aihettakin.

Ajokoira tarvitsee ihmisen rauhallista läheisyyttä kodin sisätiloissa ja säännöllisiä rentouttavia lenkkejä ympäri vuoden. Lenkillä pitää myös muistaa rauhallinen liikkuminen ja pysähtyä aina, kun koira nostaa virettään ja alkaa vetämään.

Luiden pureskelu on koiralle samanlaista aivojen lataamista kuin mummolle sukan kutominen. Itse ruokin koirat tästä syystä pääosin raakaruualla. Kesäaikaan piilottelen ruuat pihapiiriin, mistä koirat ruokansa etsivät ja oppivat pysymään pihassa. Monet kerrat kutsun koirat pois ruuan etsinnästä. Puhuttelen niitä rauhoittavasti ja annan parempaa ruokaa kädestä, kuin mitä ne etsivät pihalta. Paikka-käskyllä keskeytän niiden ruoan etsiskelyn, samoin kuin pysäytän ajavan koirankin.

Kun ruokin koirat häkkiin, vihellen ensin pilliin ja häkissä koirien tulee istua rauhallisesti. Odota-käskyllä vaadin, että ne odottavat, kunnes kaikille on ruoka laitettu. Ole hyvä -käskyllä ne ottavat ruokansa.

Jos joku veijari ei malta odottaa, siirtyy sen ruokailu tuonnemmaksi. Näin koirat oppivat, että maltti on valttia!

Kesällä istuskelen koiran kanssa pihalla tai talvella sisällä kotona veispuukkia selaillen. Kun koira asettuu viereen makuulle rauhallisesti, palkitsen sen herkuilla, sekä välillä, kun se makaa levollisesti – näin se oppii, että rauhoittuminen kannattaa.

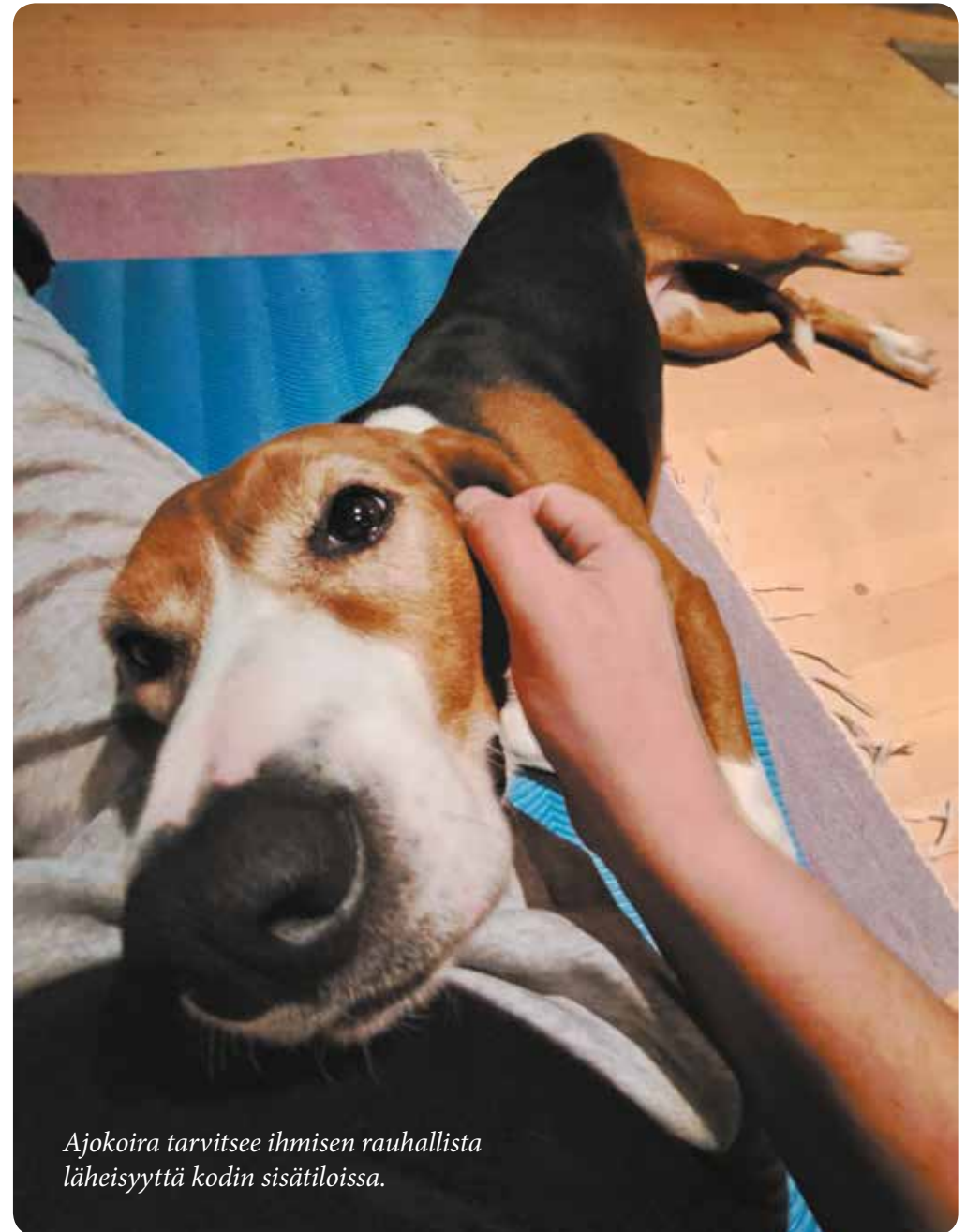
Koiralle voi opettaa myös käskysanan, millä se rauhoittuu. Itselläni on ajokoira vilkkaampi seisova, mikä rauhoittuu, kun sanon: Rauhoitu. Palkitsemalla ja toistoilla koira oppii tuonkin sanan merkityksen.

Koiralle voi opettaa viretilan hallintaa istuskelemalla vaikka näyttelypaikalla kaksi tuntia - talutushihna jalan alla. Aluksi koira saattaa tempoilla sinne sun tänne, mutta itse kun istuu vakaana jakkaralla siihen reagoimatta, saa koiran itse säätämään tunnetilan rauhalliseksi, kun isäntäkään ei hermoile.

Hermojen hallintaa ja rauhoittumista ennen metsästystapahtumaa voi opettaa koiralle niin, että auton peräkontista pääsee, kun istuu rauhallisesti luukun aueutta. Aluksi voi itse istua kontin reunalla varttitunnin koiraa rauhallisesti silitellen. Viime aikoina olen alkanut päästämään koiran metsään vasta sitten, kun se on rauhoittunut täysin autossa. Samoin olen alkanut ottamaan koiran auton kyytiin ilman, että aina mentäisi metsälle. Jokaisessa ajossa koira tulee ottaa kiinni muutaman kerran ja palkkauksen jälkeen laskea vuolaiden keuhjen jälkeen jatkamaan ajoa.

Arjessa koiran omistaja voi keksiä itse monenlaisia keinoja hallita koiraa ja opettaa sille, että rauhoittuminen kannattaa. Jos on itse valmiiksi kiihtyneessä tilassa, silloin ei kannata alkaa koiria kouluttamaan. Sama pätee koiraan; sitä ei kannata kouluttaa tai päästää metsään ennen kuin se on löytänyt mielenrauhan.

Ajokoiran, varsinkaan nuoren ajokoiran psyyke ei kestä ajattamista ilman lepoa. Viikon jopa kahden lepo metsästyskaudella tekee yleensä ihmeitä ja koira pystyy taas oikeassa viretilassa keskittymään ajohommiin saatuaan levätä hetken.

Ajokoira tarvitsee ihmisen rauhallista läheisyyttä kodin sisätiloissa.

Matalasykkeiset pyörälenkit ovat hyvä keino säädellä koiran viretilaa ennen koetta. Parempi on käydä viikko ennen koetta neljä kympin pyörälenkkiä kuin neljänkympin metsäpäivä.

Ajokoiran tunnetila kiihtyy kyllä metsään mennessä, mutta matalamman vireen omaava rauhallinen koira pystyy paremmin hallitsemaan hermonsä kiihkeissäkin tilanteissa ja kykenee kuuntelemaan isäntänsä käskyjä.

Rokotusmääräykset

Pentu on hyvä totuttaa jo pienenä erilaisiin toimenpiteisiin.

Rokottamisen tarkoituksena on suojata koiraa tartuntatauteja vastaan. Jotta koiran puolustusjärjestelmä pystyisi reagoimaan rokottamiseen parhaalla mahdollisella tavalla, koiran tulisi olla terve ja matolääkitty. Pennulla on emon suoja-aineet 12-viikkoi-
seksi asti. Sen jälkeen pentu tarvitsee suo-
jakseen rokotukset.

Kennelliiton rokotusmääräykset voimassa 1.6.2023 alkaen

Rokotuksista on oltava eläinlääkärin mer-
kintä lemmikkieläinpassissa tai muussa ro-
kotustodistuksessa. Koiran tulee olla ro-
kotettu Kennelliiton rokotusmääräysten
mukaisesti päästäkseen osallistumaan viral-
lisiin kokeisiin, näyttelyyn tai tapahtumiin.

Koiran pitää olla rokotettu penikkatauti-
a, parvovirusripulua ja tarttuvaa maksatuleh-
dusta vastaan. Pentuiässä annetut rokotteet
tai vanhempana annetut tehosteet ovat voi-
massa ko. rokotteen valmisteyhteenvedon
mukaisesti. Huomioi rokotteen varoaika en-
nen rokotteen voimassaoloa.

Koiran tulee olla rokotettu raivotautia vas-
taan. Rokotukset ovat voimassa valmisteyh-
teenvedon mukaisesti. Huomioi rokotteen
varoaika ennen rokotteen voimassaoloa.

Jos koiran rokotus on vanhentunut, tulee se
kaikissa tapauksissa uusia vähintään valmis-
teyhteenvedossa mainitun varoajan mukai-
sesti ennen tapahtumaa (yleensä 21-30 vrk).

Koira saa osallistua tapahtumaan seuraava-
na päivänä varoajan päättymisen jälkeen, eli
mikäli varoaika on 21 päivää, saa koira osal-
listua tapahtumaan 22. päivä rokotuksesta.

Kennelyskärokotteen uusimista suositellaan
vuosittain, jos koira osallistuu tapahtumiin.

Jos koira sairastuu penikkatautiin, parvovi-
rusripuliin, tarttuvaan maksatulehdukseen,
kennelyskään tms. hengitystie- tai maha-
suolikanavan tulehdukseen, koira ei saa olla
läsnä tapahtumassa ennen kuin se on ollut
vähintään kaksi viikkoa oireeton. Sama ra-
joitus koskee myös saman talouden oireet-
tomia koiria.

Ikä		pvm
7 vk	aikaisin luovutusikä	
11 vk	matokuuri	
12 vk	ensimmäinen rokotus	
4-6 kk	hampaat vaihtuvat	
7-12 kk	koira saavuttaa sukukypsyyden, nartun ensimmäinen juoksu	
yli 12 kk	rokotusten uusinnat valmisteyhteenvedon mukaisesti	

Harrastuksena kokeet - tervetuloa mukaan ajokoiraharrastajien suureen joukkoon!

Haluat varmastikin koirasi käyttäytyvän miellyttävästi niin kotiloissa kuin matkoilakin. Ja kun kysymyksessä on nimenomaan käyttökoira, toivot sen jatkossa ajavan hyvin jänistä tai kettua, niin että metsästysreissuista muodostuisi kaikin puolin nauttavia. Saadaksesi koirasta hyvän ajurin, sinun on syytä varautua useampien vuosien "harjoittelukauteen", jonka aikana on mielenkiintoista seurata koirasi kehitystä ja ajotaidon edistymistä. Kun koirasi ajot alkavat pidetä ja kun työskentelyyn tulee kokeuksen tuomaa varmuutta, on syytä harkita koirasi viemistä kokeisiin. Siellä palkintotuomariryhmä arvostelee puolueettomasti koirasi ajokyvyn ja ominaisuudet. Oman koirasi menestyminen kokeissa ja kilpailun viehätys tekevät harrastuksesta monipuolisemman ja vaativamman. Pian tulet huomaamaan, että metsästysreissuilla ollessasi seuraatkin enemmän koirasi työskentelyä ja varsinainen metsästys jää vähemmälle. Tavoitteenasi voikin olla arvostetun käyttövalion arvon saavuttaminen.

Kokeiden tarkoitus

Koetoiminnan tarkoitus on selvittää ajokoiran luontaiset taipumukset ja ominaisuudet. Näin saadaan arvokasta aineistoa käyttöominaisuuksien jalostusta varten. Kokeet on suunniteltu niin, että ne muistuttaisivat mahdollisimman paljon käytännön metsästystä, mutta kummassakaan riistaeläintä ei vahingoiteta. SAJ:n rotujen rodunomaiset kokeet ovat ajokokeet ja ketunajokokeet. Kokeessa tarkastetaan koiran tunnistusmerkintä ja rokotustodistukset, mukaan on siis otettava rekisteritodistus. Saatuaan yhden AJOK-1- tai KEAJ-1-tuloksen, koiralla pitää olla myös näyttelytulos voidakseen jatkaa koeuraansa.

Molemmissa koemuodoissa koesääntöjen mukaan ensimmäiseen palkintoon vaaditaan vähintään 75 pistettä, toiseen palkintoon 60 pistettä ja kolmanteen palkintoon vähintään 50 pistettä.

Kokeen kulku

Koepäivänä koiralla, jonka toimintaa maastossa arvostelee kaksihenkinen tuomariryhmä, on 240 minuuttia aikaa hakea ensiksi jäniksen yöjälki ja sen perusteella löydetty jäniksen makuukselle ja saatava jänis jalkeille. Liikkeelle saannin jälkeen koiralla on kaksi tuntia aikaa pitää jänistä jalkeilla eli ajaa sitä. Mikäli koiralla on vielä käyttämättä osa 240 minuutin hakuajasta sen tulee hakea

kuva: Liisa Miettinen

Koetoiminnan tarkoitus on selvittää ajokoiran luontaiset taipumukset ja ominaisuudet.

ajettavakseen uusi jänis, jota sen niinikään tulisi ajaa kaksi tuntia.

Vastaavasti kettukokeessa koiralla on kaikkiaan 240 min aikaa löytää kettu ajettavaksi. Yöjäljen löydettyään kettukoiran tulee ilmoittaa jäljen löytymisestä ja ns. herätellä jäljellä edetessään. Tuomariryhmä tarkkailee, muuttuuko herättely ajoksi - tämän pitäisi selvittää koiran äänenannosta ja/tai liikkumisesta. Kettukokeen täysi ajoera on 120 min. Lisähaku voidaan ottaa jokaisen ajoon päättyneen haun jälkeen mikäli hakuminutuja on käyttämättä.

Arvostelu

Tuomarit merkitsevät ylös koiran haku- ja ajoajat sekä arvostelevat koiran koemuodolle määritellyt työskentelyominaisuudet. Koiran kokeessa saavuttama pistemäärä koostuu ominaisuuspisteistä sekä ajoajan pisteistä. Maksimipistemäärä molemmissa koemuodoissa ominaisuus- ja ajopisteistä yhteenlaskettuna on 100 pistettä.

Ajokokeissa ominaisuuspisteitä antavat haku, ajotaito sekä haukku, joista pisteitä voi saada jokaisesta 1-10. Maksimipistemäärä

ominaisuuksista on siis 30. Täydet ajopisteet oikeuttaa 70 pisteeseen. Tappiopisteitä antavat haku- ja ajolöyisyys.

Ketunajokokeissa arvosteltavia ominaisuuksia ovat haun varmuus ja tehokkuus, hakunopeus ja eteneminen sekä metsästysinto ja haun muut ominaisuudet. Ajon ominaisuuspisteitä antavat ajon sujuvuus ja nopeus sekä metsästysinto ja ajon muut ominaisuudet. Lisäksi arvostellaan haukku. Ketunajokokeissa ominaisuuspisteitä voi saada maksimissaan siis 70. Haku- ja ajolöyisyys laskevat pisteitä, joskin kettukoiran kuuluu herätellä haun aikana. Ajopisteet täydestä ajoerästä tai louheen päättyneestä 80 minuutin ajosta on 30, mikä on koemuodon maksimi ajopistemäärä.

Kokeissa käyminen on paitsi koirien ominaisuuksien arviointia, myös sosiaalinen tapahtuma saman henkisten ihmisten kanssa. Mukaan pääsee varmasti tutun kautta tai vaikkapa ottamalla yhteyttä alueesi maakunnalliseen ajokoirayhdistykseen. Lisää kokeista ja koesäännöt löydät Suomen ajokoirajärjestön nettisivuilta: www.ajokoirajarjesto.fi

Suomenajokoiran rotumääritelmä

Ryhmä: 6
FCI:n numero: 51
Hyväksytty: FCI 17.7.1997 SKL-FKK:n valtuusto 13.5.1995

SUOMENAJOKOIRA
Suomalainen rotu

KÄYTTÖTARKOITUS: Jäniksen ja ketun ajometsästyksen käytettävä ajokoiria. Vaikeissakin olosuhteissa metsästysintoinen. Itsenäisesti ja vaihtelevalla vainutavalla työskentelevä koira, joka ajaa riistaa haukkuen kuuluvasti.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Suomessa oli 1800-luvun alkupuolella suomalaisen maatiaiskoiran lisäksi useita koiria, jotka muistuttivat eurooppalaisia ajokoirarotuja. Rodun määrätietoinen kehittäminen alkoi Suomen Kennelklubin perustamisen jälkeen v. 1889. Ensimmäiset rotumerkit kirjattiin v. 1932. Merkittävän panoksen rodun kehittämiseen antoivat eri puolilla maata toimineet siitosyhdistykset. Myös 1900-luvun alkupuolella suoritettut risteytykset ovat olleet luomassa sitä kantaa, josta nykyinen suomenajokoiria parhaimmillaan polveutuu. Vaihtelevaa vaiuamistapaa hyödyntäen suomenajokoiria ajaa riistaa intohimoisesti haukkuen.

YLEISVAIKUTELMA: Kolmivärinen, keskikokoinen, tasakorkea; korkeuttaan selvästi pitempi, voimakas, mutta ei raskasrakenteinen. Koiran seistessä raajojen tukipinta on

rungon pituinen tai vähän sitä pitempi sekä edestä rinnan levyinen ja takaa vähintään yhtä leveä kuin edestä. Sukupuolileima selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituuden suhde säkäkorkeuteen on noin 1,1:1. Säkäkorkeuden suhde rinnan syvyyteen on noin 2:1. Kuonon pituuden suhde kallon pituuteen on noin 1:1. Kallon pituus: kallon leveys: kallon syvyys on noin 1:1:1.

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Rauhallinen, tarmokas ja ystävällinen, ei koskaan vihainen.

PÄÄ KALLO-OSA: Edestä katsottuna tasaleveä, pääläeltä holvimaisesti kaartuva. Otsa sivulta katsottuna hieman kupera. Kallon ja kuonon ylälinjat samansuuntaiset; otsauurre matala; kulmakaaret ja niskakyhmy selvästi näkyvissä.

OTSAPENGER: Kulmakaaret muodostavat vähäisen, mutta selvästi havaittavan otsapengerin.

KIRSU: Hyvin kehittynyt, musta; sieraimet suuret ja liikkuvat.

KUONO-OSA: Kallon pituinen, kohtalaisen syvä, melkein tasaleveä, ylälinja suora. Alaleuan muodostama alalinja lähes ylälinjan suuntainen.

HUULET: Hyvin kehittyneet; hyvä pigmentti. Ylähuuli kauniisti kaareutuva. Huulet ja suupielet tiiviit.

LEUAT/HAMPAAT/PURENTA: Leuat voimakkaat. Hampaat hyvin kehittyneet, symmetrisesti kiinnittyneet; normaali hammaskaavio. Tiivis, leikkaava purenta.

POSKET: Suhteellisen kuivat.

SILMÄT: Keskikokoiset, eivät ulkonevat, hieman soikeat, tummanruskeat, eteenpäin suuntautuneet. Ilme rauhallinen. Silmäluomet mustat.

KORVAT: Riippuvat etureunastaan päämyötäisesti. Kiertyvät siten, että korvaleden takareuna suuntautuu ulospäin, kärkiosa lähes eteenpäin. Kiinnityskorkeus kirsun ja silmän kautta kulkevalle linjalle.

Sileät, eteenpäin vedettyinä kuonon puoli-
välin yli ulottuvat.

KAULA: Keskipitkä, lihaksikas, kuivahko,
ylälinja vain heikosti kaartuva. Koi-ran sei-
soessa sen kuononkärki on selkälinjan ta-
sossa tai hieman ylempänä.

RUNKO

SELKÄ: Keskipitkä, suora ja lihaksikas.

LANNE: Lyhyehkö ja voimakas.

LANTIO: Hyvin kehittynyt, pitkä ja voima-
kas, loivasti laskeva. Lantion äärioviiva muo-
dostaa sivulta katsottuna kauniisti kaartu-
van selkälinjan jatkoon.

RINTAKEHÄ: Pitkä; kyynärpäiden tasolle
ulottuva. Kylkiluut kaarevat, eturinta selväs-
ti näkyvissä.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva loivasti
kohoava.

HÄNTÄ: Alas kiinnittynyt, hieman kaar-
tuva, noin kinnerniveleen ulottuva. Tyves-
tä vahva, kärkeä kohden oheneva. Häntä
riippuu levossa takaosaa myötäilevästi, liik-
keessä se saa kohota enintään selkälinjan
korkeudelle. Karvapeite sa-manlaista kuin
rungossa.

RAAJAT ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Hyvin kulmautu-
neet. Edestä katsottuna suorat ja yhden-
suuntaiset; kyynärvarret pystysuorat. Rin-
nan syvin kohta kyynärpäiden kohdalla.
Olka- ja kyynärvarsi yhtä pitkät.

LAVAT: Suhteellisen pitkät, viistot ja voi-
makkaat; tiiviisti kiinnittyneet, mutta hyvin
liikkuvat.

OLKAVARRET: Lapaluun pituiset, selvästi
viistot ja voimakkaat.

KYYNÄRPÄÄT: Rungon suuntaisena taak-
se sijoittuneet, tiiviisti rungonmyötäiset.

KYYNÄRVARRET: Voimakkaat ja jän-
teik-
kät; luusto voimakas, muodoltaan soikea.

RANTEET: Joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Hieman soikeat, korkeat, var-
paat tiiviit ja hyvin kaareutuvat. Kynnet voi-
makkaat, mieluimmin mustat. Päkiät kim-
moiset, mieluimmin mustat, si-vuilta tiheän
karvan suojaamat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Voimakkaat, hyvin
kulmautuneet, takaa katsottuna suorat ja
yhdensuuntaiset.

REIDET: Pitkät, leveät ja vahvalihaksiset.

POLVET: Eteenpäin suuntautuneet. Taka-
raajan etulinja tasaisesti kaartuva.

SÄÄRET: Suhteellisen pitkät ja viistot, jän-
tevät.

KINTEREET: Voimakkaat, suhteellisen
matalalla.

VÄLIJALAT: Lyhyehköt ja voimakkaat, pys-
tyasentoiset.

KÄPÄLÄT: Etukäpälien rakennetta vastaa-
vat, suoraan eteenpäin suuntautuneet.

LIIKKEET: Ravi keveää, tehokasta ja pitkä-
askelista. Selkälinja liikkeessä vakaa ja kiin-
teä. Raajojen liike yhdensuuntaista.

NAHKA: Paksu, kauttaaltaan tiivis, poimu-
ton.

KARVAPEITE

KARVA: Pohjakarva lyhyttä, tiheää ja peh-
meää. Peitinkarva keskipitkää, rungonmyö-
täistä, suoraa, tiheää ja karkeahkoa.

VÄRI: Kolmivärinen. Musta mantteli, läm-
pimän punaisenruskeaa väriä päässä, run-
gon alaosassa, lavoissa, reisissä ja muual-
lakin raajoissa. Valkoista väriä tavallisesti
päässä, kaulassa, rinnassa, raajojen alaosas-
sa ja hännän päässä.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 55-61 cm, nar-
tut 52-58 cm. Ihannekorkeus: urokset 57-59
cm, nartut 54-56 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämäini-
tuista kohdista luetaan virheiksi suhteutet-
tuna virheen vakavuuteen.

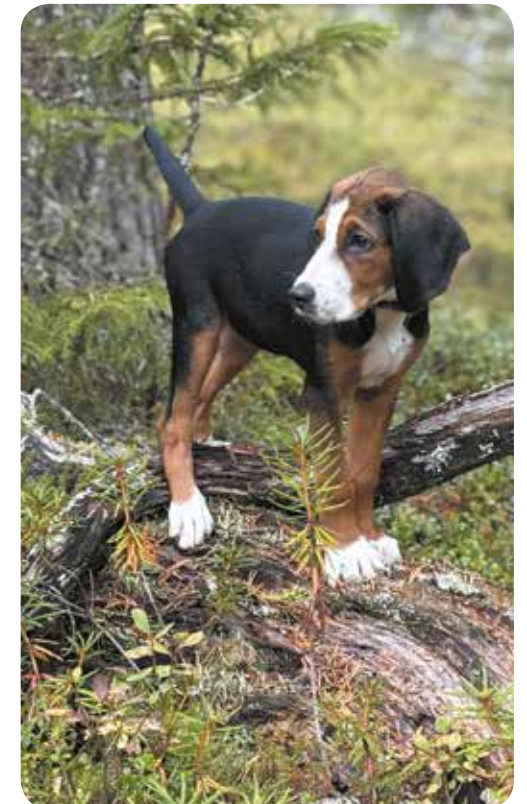
- Liiallinen kevyt- tai raskasrakenteisuus.
- Säkäkorkeuden ylitys tai alitus 1 cm:llä.
- Neliömäisyys tai liiallinen pitkärunkoi-
suus.
- Väärä sukupuolileima.
- Lievä arkuus ja liika äreys muita koiria
kohtaan.
- Suippo- tai lyhytkuonoisuus; pään selvä
kolmiomaisuus; löysää päänahkaa.
- Tasa- tai lievä yläpurenta.

- Lyhyt ja samalla jyrkkä lantio.
- Pitkät, hajavarpaiset tai matalat käpälät.
- Lyhyt tai selvästi pehmeä karvapeite.
- Liika kirjavuus.
- Selvä manttelirikko.
- Runsas päistärkarvan tai sudenkarvan
esiintyminen.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Säkäkorkeuden ylitys tai alitus yli 1 cm:llä.
- Arkuus tai vihaisuus.
- Alapurenta tai selvä yläpurenta.
- Nikamavika hännässä.
- Täydellinen pigmentin puute kirsussa.

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi normaa-
listi kehittyntä kivistä täysin laskeutunei-
nä kivespussiin

Koiranäyttelyt

Parhaat yksilöt voivat saavuttaa arvostetun muotovalion arvon.

Koiranäyttelyiden päätarkoitus on edistää koirien jalostusta ja kasvatusta. Näyttelyt tarjoavat myös mahdollisuuden tavata muita saman rodun harastajia ja viettää aikaa koiran kanssa.

Harjoittelu

Näyttelyharjoittelu kannattaa aloittaa jo pentuna. Tärkeitä taitoja ovat paikallaan seisominen, hampaiden ja kehon tutkimisen sietäminen sekä ravaaminen siististi hihnassa ohjaajan vasemmalla puolella. Harjoitte-

lua voi jatkaa yhteisissä treeneissä ja leikki-mielisissä Match Show -tapahtumissa.

Näyttelyyn osallistuminen:

Näyttelyyn osallistuvan koiran tulee olla:
- Puhdasrotuinen, rekisteröity Suomen Ken-

nelliiton rekisteriin

- Tunnistusmerkitty, nykyisin mikrosirulla, aiemmin tatuoinnilla

- Rokotettu Kennelliiton rokotusmääräysten mukaisesti

Näyttelyihin ilmoittaudutaan nykyisin lähes aina näyttelyn kotisivujen tai Showlinkin sovelluksen kautta sähköisesti. Näyttelyiden ajantasaisimmat tiedot löytyvät Kennelliiton tapahtumakalenterista sekä Koiramme-lehdestä.

Näyttelyn kulku – näin se etenee

1. Saapuminen ja valmistautuminen

Saavu näyttelypaikalle hyvissä ajoin, ainakin tuntia ennen oman rotusi arvostelu-aikaa. Koirat ohjataan yleensä tietyn sisääntulon kautta. Varaudu todistamaan rokotukset. Ota mukaan rokotustodistus ja rekisteritodistus. Etsi oma kehäsi ja valmistelee koirasi varmistamalla, että se on puhdas ja rauhallinen. Näyttelykehässä koira esitetään hieman arkikäyttöön suunniteltua hihnaa kevyemmällä näyttelyhihnalla.

Nykyään näyttelyissä ei enää ole paperista näyttelyluetteloa, vaan mobiili, jonka voi ladata pientä maksua vastaan puhelimeen. Koirien tiedot julkaistaan sinne näyttelyaamuna klo 6.

2. Kehään valmistautuminen

Kehätoimitsijat kutsuvat koirat kehään numerojärjestyksessä. Järjestys on koiran nimen mukainen aakkosjärjestys. Ensin juostaan kaikki yhdessä kehä ympäri luokittain, jonka jälkeen koirat arvostellaan yksi kerrallaan muiden odottaessa vuoroaan. Luokista ensin arvostellaan pentuluokan urokset ja niiden jälkeen pentuluokan nartut. Virallisissa luokissa arvostellaan ensin kaikki urokset ja sitten nartut. Luokat etenevät jär-

jestyksessä junioriluokka, nuortenluokka, avoinluokka, käyttöluokka, valioluokka ja veteraaniluokka.

3. Yksilöarvostelu

Tuomari tarkistaa koiran rakenteen, purenan, mittaa korkeuden ja uroksilla tarkistaa kivekset. Jotta tuomari pystyy arvostelemaan koiran liikkeitä, sen tulee sievästi ravaten ohjaajan kanssa kiertää kehän ympäri ja liikkuu edestakaisin sen mukaan, mitä tuomari pyytää.

4. Laatuarvostelu

Tuomari antaa koiralle laatuarvostelun (ERI, EH, H, T, EVA tai HYL), joka kertoo kuinka hyvin koira vastaa rotumääritelmää. Kehätoimitsija näyttää arvostelun värikortilla (kts. arvostelukaavion värit laatuarvostelusta) ja kertoo sen myös ääneen.

Kotimaisissa roduissa tuomari arvostelee koirat ääneen yleisölle.

5. Kilpailuluokka

Samassa luokassa ERI- ja tarvittaessa EH-arvostelun saaneet koirat kilpailevat keskenään sijoituksista. Jokaisessa luokassa enintään neljä koiraa sijoitetaan. ERI:n saaneet kilpailevat myös SA:sta, eli sertifikaatin arvoisesta. Mikäli yksikään koira ei ole tuomarin mielestä sartin arvoinen, ei sertiä jaeta. SA:n saaneilla kilpailu jatkuu paras uros - tai paras narttu -luokassa.

6. Paras uros / paras narttu -kilpailu

SA:n saaneet luokissaan neljän joukkoon sijoittuneet koirat kilpailevat paras uros- ja paras narttu -luokissa. Tässä luokassa tuomari jakaa sertifikaatin, jos koira sen voi ottaa vastaan. Sen jälkeen kilpaillaan varasertifikaatista, joka jaetaan seuraavalle SA:n saaneelle, joka sen voi ottaa vastaan, eli myös paras uros/narttu -kilpailun ulko-

puolelle. Jos koirasi saa SA:n, on syytä jäädä odottelemaan, jos vaikka varasertifikaatti osuu kohdalle.

7. Rotunsa paras (ROP) ja vastakkaisen sukupuolen paras (VSP)

Paras uros ja paras narttu kilpailevat keskenään. Toinen on rotunsa paras ja toinen vastakkaisen sukupuolen paras.

8. Loppukilpailut

Näyttelyn lopuksi valitaan mm. paras juniori, paras veteraani, paras kasvattajaryhmä, roturyhmien parhaat ja lopulta koko näyttelyn paras koira.

Vuodesta 2022 alkaen on otettu käyttöön juniori- ja veteraanisertifikaatit. Koira voi saada juniori- tai veteraanimuotovalion tittelin, jos se on saanut kolme vastaavaa sertifikaattia kolmelta eri tuomarilta. Näihin valionarvoihin ei vaadita käyttötulosta, mutta ne eivät oikeuta osallistumaan valioluokkaan.

Suomen muotovalion tittelin, FI MVA, voi saavuttaa kolmella sertillä ja rodusta riippuen vaaditulla koetuloksella. Muotovalion titteli anotaan sähköisesti omakoira-palvelussa.

Koiran korkeus mitataan, jonka jälkeen tuomari tutkii koiran, katsoo purenan ja tunnustelee koiran rakenteen. Uroksilta tarkistetaan kivekset. Koiran tulee sallia tutkiminen.

Kilpailuarvostelussa tuomari sijoittaa luokittain erinomainen ja erittäin hyvä laatu-
maininnalla palkitut neljä parasta koiraa paremmuusjärjestykseen.

Näyttelyluokat

Näyttelyihin osallistuvat koirat ilmoitetaan johonkin seuraavista luokista:

- * pentuluokka 5 kk- alle 7 kk (vain pentunäyttelyissä ja joissain erikoisnäyttelyissä)
- * pentuluokka 7 kk - alle 9 kk
- * junioriluokka 9 kk - alle 18 kk
- * nuortenluokka 15 kk - alle 24 kk
- * avoin luokka alkaen 15 kk
- * valioluokka alkaen 15 kk (koiran tulee olla jonkun maan muotovalio)
- * käyttöluokka alkaen 15 kk (koiran tulee täyttää ko. rodun käyttöluokkavaatimukset)
- * veteraaniluokka alkaen 8 v
- * kasvattajaluokka (neljän samanrotuisen koiran muodostama ryhmä. Koirien on oltava saman kasvattajan kasvattamia tai samalle FCI:n vahvistamalle kennelnimelle rekisteröityjä)
- * jälkeläisluokka (neljä uroksen tai nartun samanrotuista jälkeläistä) (vain erikoisnäyttelyissä)

Laatuarvostelun tulos osoitetaan seuraavin värein

- * erinomainen – punainen
- * erittäin hyvä – sininen
- * hyvä – keltainen
- * tyydyttävä – vihreä
- * hylkäävä – harmaa
- * ei voida arvostella – ruskea
- * sertifikaatin arvoinen – vaaleanpunainen

Kilpailuarvostelun värit

1. punainen
2. sininen
3. keltainen
4. vihreä

Näyttelyssä jaettavat palkintoruusukkeet ja nauhat:

1. sertifikaatti – sinivalkoinen
2. varasertifikaatti – vaaleansininen
3. CACIB – valkoinen
4. vara-CACIB – oranssi
5. ROP – punakeltainen
6. VSP – valkovihreä
7. kunniapalkinto – lila
8. Suomen muotovalio – punavihreä
9. NORD-serti – musta-kulta
10. NORD-vara serti – valko-hopea
11. juniorisertifikaatti – vaaleankeltainen
12. veteraanisertifikaatti – vaaleanvihreä
13. ROP-juniori – ei määriteltyä väriä
14. ROP-veteraani – ei määriteltyä väriä
15. juniorivalio – ei määriteltyä väriä
16. veteraanivalio – ei määriteltyä väriä

Koirien arvostelu koiranäyttelyissä Suomessa 2022

Koirat ilmoitetaan luokkiin iän ja aiempien saavutusten perusteella. Kukin rotu ja sukupuoli arvostellaan erikseen.

LUOKAT

Pentuluokka (epävirallinen)
5–7 kk + 7–9 kk

Junioriluokka
9–18 kk

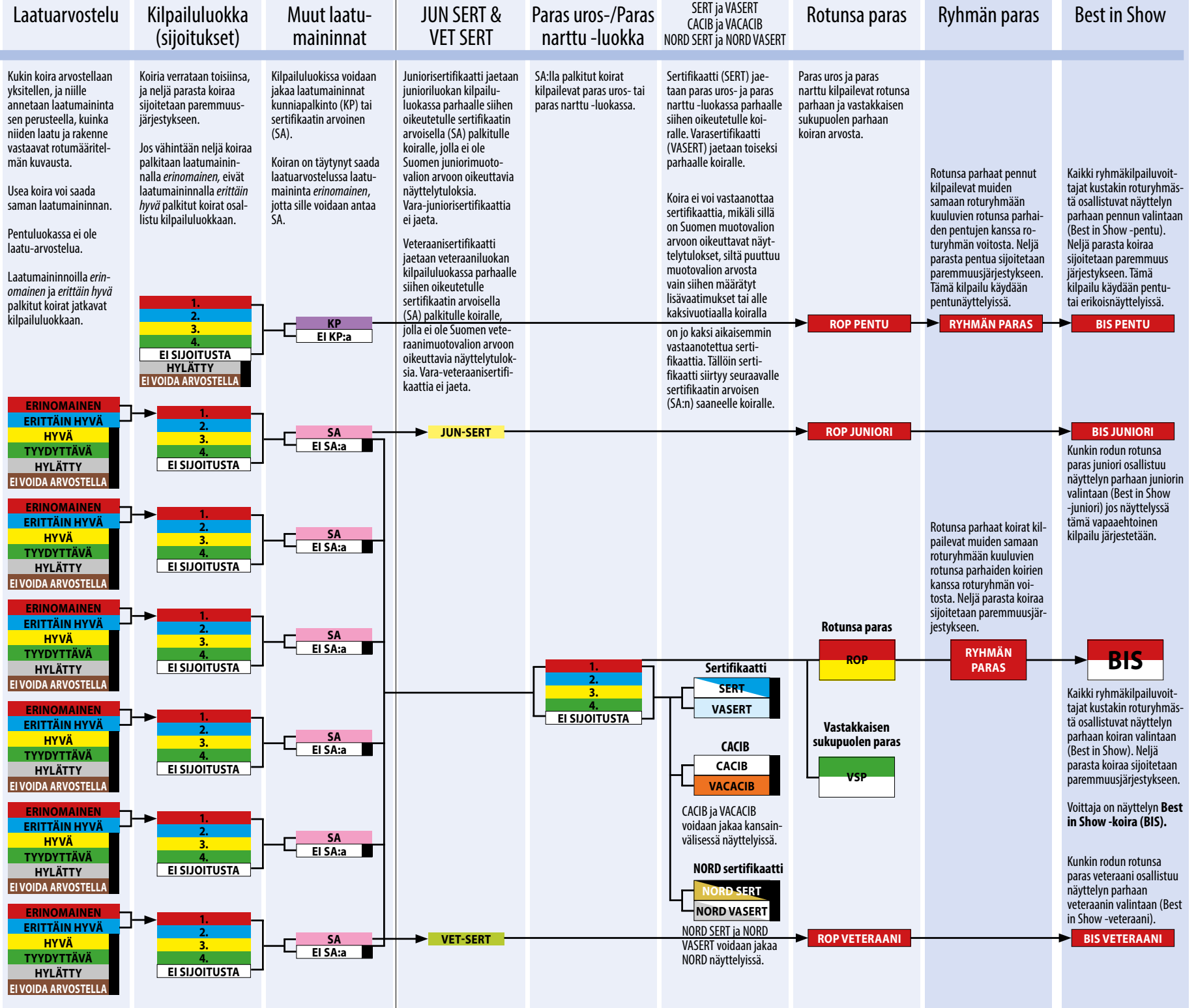
Nuorten luokka
15–24 kk

Käyttöluokka
15 kk

Avoin luokka
15 kk

Valioluokka
15 kk

Veteraaniluokka
8 vuotta

Antidopingsäännöstä

Kennelliiton antidoping-toiminnan perusteet tulevat eläinten hyvinvointilainsäädännöstä.

Antidoping-toiminnan piiriin kuuluvat kaikki Kennelliitosta anottu viralliset koiranäyttelyt, -kilpailut ja -kokeet Suomessa.

Doping-valvonnan tarkoitus on estää suorituskykyyn vaikuttaminen lääkeaineilla, suojata koiraa rasitukselta sen sairastuessa ja taata sille riittävästi aikaa sairaudesta toipumiseen.

Jos toipumisen tiedetään kestävän pidempään kuin lääkityksille määrätty varoaika, varoaikaa voi pidentää. Lääkityksen varoaika lasketaan viimeisestä lääkkeen antopäivästä. Kaikki lääkitys on kielletty 7 vuorokauden ajan ennen koiraharrastustapahtumaa.

Kennelliitto on asettanut asiantuntijatyöryhmän, joka arvioi käytettävissä olevan tutkimuksen perusteella varoaikoja ja esittää niihin tarkennuksia. Tarkemmat tiedot antidopingista ja kiellettyjen lääkkeiden listasta löytyvät kennelliiton verkkosivuilta kennelliitto.fi.

Dopingvaroajat ovat ohjeellisia minimivaroaikoja ja lääkeaineiden suhteen noudatetaan ns. nollatoleranssia, eli koirasta ei koiratapahtumaan osallistuessa saa löytyä lääkkeitä tai niiden jäämiä.

Osalla lääkeaineista varoaika on huomattavasti pitempi kuin niiden farmakokineettiset ominaisuudet edellyttäisivät. Tällä pyritään varmistamaan, että koira on toipunut sairaudestaan ennen koiratapahtumaan osallistumista.

Varoajat ovat aina ohjeellisia, sillä eri koirayksilöillä lääkkeiden poistuminen elimistöstä voi vaihdella. Lääkkeen poistumiseen vaikuttavat myös koiran sairaudet, annetun lääkityksen vahvuus ja lääkitysaika.

Kennelliitto ei anna varoaikoja ihmiskäyttöön rekisteröidyille lääkevalmisteille, koska valmisteista ei ole yleensä saatavilla riittävästi tutkimustietoa koiralla käytettynä. Varoaikaa voi arvioida koirille rekisteröityjen valmisteiden mukaan, jos vastaavia valmisteita on olemassa, muuten tapauskohtaisesti.

Ihmiselle rekisteröityjä lääkkeitä käytettäessä on eläinlääkärin huomioitava lääkkeen ominaisuudet, annos ja koiran yleiskunnon sekä sairauden vaikutus lääkeaineen varoaikaan.

Osa varoajoista perustuu eläinten hyvinvointilakiin siten, että myös eläinlääkärin suorittama toimenpide itsessään voi aiheuttaa varoajan. Tästä ovat esimerkkeinä koiran saama nahanalainen ja suonensisäinen nestehoito sekä nivelensisäiset injektiot. Katsoaan, että koira hoidon jälkeen vaatii tietyn pituisen toipumisajan.

Suun kautta annettavilla lisärehuilla ja lisäravinteilla ei ole varoaikaa, mutta koiran vastuuhenkilön tulee noudattaa erityistä varovaisuutta niiden käytössä. Näiden valmisteiden ainesosat (esimerkiksi tietty yrtyt) saattavat sisältää aineita, jotka aiheuttavat positiivisen dopingtestituloksen ja siten voivat johtaa rangaistusseuraamuksiin. Loishäädöillä ei ole varoaikaa.

Turkin ja kirsun värjääminen sekä turkin laadun muuttaminen kemiallisilla aineilla on kielletty.

Poikkeuslupa

Koiralle voi hakea poikkeuslupaa joidenkin lääkeaineiden käytön sallimiseksi tiettyjen pysyvien sairauksien hoidossa niin, että koira voi jatkaa koiratapahtumiin osallistumista. Tällaisia lääkeaineita ovat siklosporiini, kilpirauhashormoni, fenyylipropanoliamiini, oklasitinibi ja lokivetmabi.

Virtsankarkailua lukuun ottamatta kyseessä olevat sairaudet ovat perinnöllisiä ja poikkeuslupa edellyttää sitä, että koira asetetaan jalostuskieltoon.

Poikkeuslupien käsittelyaika on noin kaksi viikkoa. Menettelyohjeet ja kaavakkeet löytyvät verkosta osoitteesta kennelliitto.fi.

Lähde: Suomen Kennelliitto

Perusasioita koirien pidosta

Paras paikka tarhalle on pihapiirin välittömässä läheisyydessä, jolloin koira voi seurata muiden perheenjäsenten tekemisiä.

Koiran hankintaa suunnittelevan on mietittävä ja järjestettävä sen tulevia asumisolosuhteita jo ennen pennun saapumista uuteen kotiin. Kaikki koirat haluaisivat asua muiden perheenjäsenten kanssa sisätiloissa, mutta monista syistä johtuen se ei usein ole mahdollista. Koiran pitoa, hoitoa, kohtelua ja käsittelyä säätelevät useat lait ja asetukset, joissa määritellään muun muassa yksityiskohtaisia pitopaikkojen kokoa sekä eläinten hoitoa, kohtelua ja käsittelyä koskevia vaatimuksia.

Yleiset vaatimukset

Koiran pitopaikalla tarkoitetaan sitä tilaa, jossa eläintä pidetään. Kotioloissa pidettävien koirien pääasiallinen pitopaikka on yleensä asuinhuoneisto. Muita koirien pitopaikkoja ovat esimerkiksi tarha, aitaus tai eläinten pitoon soveltuva häkki. Pitopaikassaan koiran on pystyttävä toteuttamaan mahdollisimman hyvin sille luontaisia tarpeita.

Pitopaikan on oltava riittävän tilava, suojaava, valoisa, puhdas ja turvallinen, ja lisäksi siinä on oltava lajille sopiva sisustus ja muu varustus. Paikan tulee tarjota riittävä suoja epäsuotuisia sääoloja sekä liiallista kylmyyttä, lämpöä, vetoa ja kosteutta vastaan.

Eläinsuojelullisiin näkökohtiin tulee kiinnittää huomiota jo pitopaikan suunnitteluvaiheessa. Paikan sekä sen rakenteet ja laitteet on suunniteltava, rakennettava ja huollettava siten, että se on asujalleen turvallinen ja että karkaamisvaara on mahdollisimman vähäinen. Paikan on oltava sellainen, että koira ei voi jäädä kiinni sen rakenteisiin tai muutoin vahingoittua, eikä siinä saa olla sellaisia teräviä kulmia ja ulokkeita, jotka voivat vahingoittaa koira.

Koiran on voitava liikkua, seistä ja levätä luonnollisessa asennossa. Samassa paikassa pidettävien koirien tulee voida asettua yhtä aikaa makuulle. Lisäksi tilojen on oltava sellaisia, että koiralla on kuulo- ja näköyhteys paikassa tai sen ympäristössä tapahtuvaan toimintaan sekä mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen.

Pitopaikan valaistuksen, ilmanlaadun, lämpötilan ja ilman suhteellisen kosteuden on

oltava koiralle sopivat eikä koira saa olla jatkuvasti alttiina ympäristön melulle, joka ylittää 65 desibeliä (dB(A)). Ilmanvaihto ei saa aiheuttaa haitallista vetoa.

Ulkotarha

Paras paikka tarhalle on pihapiirin välittömässä läheisyydessä, jolloin koira voi seurata muiden perheenjäsenten tekemisiä. Ulkotarhan on oltava riittävän tilava ottaen huomioon rotu, koko ja aktiivisuus sekä koirien lukumäärä. Ympäristön on oltava riittävän rauhallinen ja meluton. Ulkotarhan maaston, kasvillisuuden ja maapohjan on oltava tarkoitukseen sopiva. Tarhan pohja on voitava pitää helposti kuivana. Tarvittaessa maapohjan on oltava salaojitettu tai viemäroity eikä se saa olla niin liukas, että siitä aiheutuu koiralle vahingoittumisen vaaraa.

Ulkotarhan ja sinne johtavien kulkuteiden tulee olla turvallisia. Tarhan aitauksen on oltava rakenteiltaan ja materiaaleiltaan sopiva ja sellainen, että se estää koira karkaamasta. Jos aita on verkkoaitaa, verkon silmäkoon on oltava sellainen, että koira ei voi jäädä siihen kiinni.

Koiran hoito

Hyvinvoinnista huolehtiminen

Koira ei saa jättää hoidotta eikä hylätty, ja sen on saatava riittävästi sopivaa ravintoa, juotavaa ja muuta sen tarvitsemaa hoitoa. Koiran lajinomaisen liikunnan tarpeen tyydyttämisestä on huolehdittava riittävästi. Täysikasvuista koira on ulkoilutettava päivittäin riittävän usein.

Koirien välisten sosiaalisten arvojärjestysten muotoutuessa uudelleen ilmenee usein aggressiivista käyttäytymistä. Jos koiraryhmiä

Pitopaikan on oltava riittävän tilava, suojaava, valoisa, puhdas ja turvallinen, ja lisäksi siinä on oltava lajille sopiva sisustus ja muu varustus.

yhdistetään tai uusia koiria tuodaan ryhmään, tästä mahdollisesti aiheutuviin käyttäytymisongelmiin on kiinnitettävä erityistä huomiota. Vihamielisesti toisiinsa suhtautuvat koirat tai jotka saattavat muutoin vahingoittaa toisiaan, on pidettävä erillään.

Juotto ja ruokinta

Koiralle annettavan ruuan tulee olla ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kivennäisillä ja vitamiineilla täydennettyä. Ruokinnassa on kiinnitettävä erityistä huomiota lajinomaisiin ravintovaatimuksiin ja ravinnon koostumukseen. Koiran ruokintaan ja juottoon tarkoitetut astiat ja laitteet

on pidettävä puhtaina. Virtsa ja ulosteet eivät saa pilata ruokaa tai juomavettä.

Kohtelu ja käsittely

Koiraa on kohdeltava rauhallisesti ja sen käsittelyssä on pyrittävä käyttämään hyväksi sen lajinomaista käyttäytymistä. Sitä ei saa vahingoittaa eikä käsitellä väkivaltaisesti eikä tarpeettomasti pelotella tai kiihdyttää.

Koiraa ei saa rasittaa liikaa, eikä pakottaa yrittämään luonnollisten kykyjensä tai voimiansa ylittämistä. Eläintä ei saa myöskään kurittaa eikä kouluttaa kohtuuttoman ankaraasti.

Koiralle annettavan ruuan tulee olla ravitsevaa ja tasapainotettua sekä tarvittaessa kivennäisillä ja vitamiineilla täydennettyä. Koiran ruokintaan ja juottoon tarkoitetut astiat ja laitteet on pidettävä puhtaina.

Kytkeytyä pidettävä koira

Alle vuoden ikäistä koiraa saa pitää tietyllä paikalle kytkettynä ainoastaan tilapäisesti. Aikuista koiraa saa pitää kytkettynä tietyllä paikalle muuten kuin tilapäisesti vain asutun rakennuksen välittömässä läheisyydessä. Sisällä koiran saa kytkeä vain tilapäisesti, lyhytaikaisesti ja hyväksyttävästä syystä.

Ulkona muutoin kuin tilapäisesti tietyllä paikalle kytkettynä pidettävällä koiralla on oltava liikkumatilaa vähintään 40 m². Koiran kytkein ei saa päästä kiertymään puun, tolpan eikä muun vastaavan esteen ympärille, ja koiran kaulapannan on oltava riittä-

vän leveä ja ympärysmitaltaan säädettävissä. Kaulapanta ei saa olla metallinen eikä kuristava. Koiralla on oltava mahdollisuus päästä asianmukaiseen koppiin tai muuhun tarkoituksenmukaiseen lepopaikkaan, jossa sillä on riittävä suoja sääoloja vastaan.

Koiran ulkotarha

Ulkona saa ympärivuotisesti pitää vain sellaisia koirarotuja, jotka soveltuvat jatkuvaan ulkona olemiseen. Ulkotarhassa pidettävällä koiralla on oltava mahdollisuus päästä asianmukaiseen koppiin tai muuhun tarkoituksenmukaiseen lepopaikkaan, jossa sillä on riittävä suoja sääoloja vastaan. Koiratar-

han koossa on otettava huomioon koiran tai koirien rotu, koko ja lukumäärä.

Koiran ulkotarhassa on oltava tilaa vähintään: pinta-ala (m²)

Koiran (koirien) keskimääräinen paino	5 kg	10 kg	20 kg	30 kg	40 kg	50 kg
Koirien lukumäärä enintään						
1	5	6	8	10	15	16
2	5	8	10	14	18	20
3	6	10	13	17	22	24
4	8	12	15	20	26	28
5	8	14	18	24	30	32
6	10	16	20	26	34	36

Jos ulkotarhassa pidetään useampaa kuin kuutta koiraa, tarhan pinta-alaa on lisättävä sopivassa suhteessa yllä olevaa taulukkoa soveltaen.

Koirankoppi tai muu sitä vastaava säänsuoja

Koirankopin on oltava kooltaan, rakenteiltaan ja varustukseltaan koiralle sopiva. Kopin seinien, katon ja lattian on oltava tiiviitä ja tarvittaessa lämpöeristettyjä. Kopin pohjan on oltava irti maanpinnasta.

Kopin lämpötilan ja ilmanlaadun on oltava siellä olevalle koiralle sopivia. Koirankopin kulkuaukon on oltava sellainen, että koiralle ei aiheudu vahingoittumisen vaaraa.

Kulkuaukko on tarvittaessa varustettava sopivalla läpällä. Kopin lattia on pidettävä

puhtaana ja kuivana. Koiralla on oltava käytössään makuualusta.

Koiran pitoon tarkoitettu häkki

Koiran pitoon tarkoitettun häkin tai muun vastaavan tilan korkeuden on oltava vähintään häkissä pidettävän koiran pituus rintalastasta hännän juureen kerrottuna luvulla kaksi.

Jos samassa häkissä tai muussa vastaavassa tilassa pidetään useampaa kuin yhtä koiraa, korkeus määräytyy suurimman siinä pidettävän koiran pituuden mukaan.

Lattian on oltava kiinteäpohjainen. Jos koiraa pidetään häkissä tai muussa vastaavassa tilassa muutoin kuin tilapäisesti, siinä on oltava tilaa vähintään taulukossa esitetty neliömetrimäärä:

Koiran pitoon tarkoitettun häkin tmv. tilan pinta-ala vähintään: neliometriä (m²)

Koiran (koirien) keskimääräinen paino	5 kg	10 kg	20 kg	30 kg	40 kg	50 kg
Koirien lukumäärä enintään						
1	2,0	2,0	2,5	3,5	4,5	5,5
2	2,0	2,5	3,5	4,5	6,0	7,5
3	2,0	3,5	4,5	6,0	7,5	10,0
4	2,5	4,0	5,5			
5	3,0	5,0	6,5			
6	4,0	5,5				
7	4,5	6,0				

Kuvat: Sari Rönkä,
Anu Hulkkonen, Minna Kotanen,
Noora Repo ja Meini Nevala

PEVISA

PEVISA eli perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustamisohjelma on rotukohtainen, ja se sisältää pentueen rekisteröintiin vaikuttavia ehtoja esimerkiksi terveystutkimuksista. PEVISA-ohjelmalla pyritään vaikuttamaan rodussa esiintyviin perinnöllisiin sairauksiin.

Suomenajokoiran PEVISA-ohjelma 1.1.2025-31.12.2029

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen astutusta annettu lonkka- ja kyynärkuvauslausunto. Koiralla ei saa olla pentujen rekisteröintihetkellä yli 120 rekisteröityä jälkeläistä Suomesa. Viimeinen sallittu pentue voidaan kuitenkin rekisteröidä kokonaisuudessaan.

Amerikankettukoiran PEVISA 1.1.2020-31.12.2026

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen toista astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Pentueen vanhemmilla ei saa olla pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 45 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue rekisteröidään kuitenkin kokonaisuudessaan.

Venäjänajokoiran PEVISA-ohjelma 1.1.2023-31.12.2029

Pentujen vanhemmista tulee olla ennen astutusta annettu lonkkakuvaus- ja kyynärkuvauslausunto. Kuvauksen alaikäraja on 12 kk. Koiralla ei saa pentujen rekisteröintihetkellä olla yli 25 rekisteröityä jälkeläistä Suomessa. Viimeinen sallittu pentue rekisteröidään kuitenkin kokonaisuudessaan. Pentueen sukusiitosaste saa olla enintään 6,25 % viidestä sukupolvesta laskettuna. Laskennassa huomioidaan SKL:n tiedossa olevat esivanhemmat.

Plottinajokoiran PEVISA-ohjelma

1.1.2026-31.12.2029

Pentueen vanhemmilla tulee astutushetkellä olla virallinen lonkkakuvauslausunto. Koiralle rekisteröidään korkeintaan 45 Suomessa syntynyttä jälkeläistä. Viimeinen rajan ylittänyt pentue rekisteröidään kuitenkin kokonaisuudessaan.

Ulkomaisia koiria koskeva poikkeus: Ei vaadita lonkkakuvauslausuntoa (narttu 1 pentue, uros 2 pentuetta).

Jalostuksen tavoiteohjelmat ovat luettavissa SAJ:n kotisivuilla

Rotukohtainen jalostuksen tavoiteohjelma (JTO) antaa tietoa rodun luonneominaisuuksista, terveystilanteesta ja jalostuksesta. Se on rodun harrastajille suunnattu tietopaketti, johon kannattaa ja on hyvin hyödyllistä tutustua. Jalostustoimikunta laatii JTO-esityksen hallitukselle ja edelleen vuosikokoukselle, jonka hyväksymisen jälkeen se esitetään edelleen Kennelliiton jalostustieteelliselle toimikunnalle.

Kennelliiton jalostustieteellinen toimikunta on hyväksynyt suomenajokoiran jalostuksen tavoiteohjelman (JTO) 2025-2029 ja plottinajokoiran JTO:n 2026-2029, venäjänajokoiran JTO:n 2026-2030 ja amerikankettukoiran JTO:n 2022-2026 ja eestinajokoiran JTO:n 2026-2030.

Perinnölliset viat ja sairaudet

Perinnölliset sairaudet on käsitelty tarkemmin suomenajokoiran jalostuksen tavoiteohjelmassa (JTO). Se on luettavissa SAJ:n kotisivuilla www.ajokoirarajesto.fi

Lonkkanivelen kasvuhäiriö eli lonkkaniveldysplasia

Lonkkakuvaus voidaan suorittaa aikaisin-taan 12 kk iässä. Lonkkanivelen kasvuhäiriö eli ”lonkkavika” on koirien yleisin luuston/nivelten kasvuhäiriö. Se voidaan määritellä perinnölliseksi lonkkanivelen löysyydeksi. Lonkkanivelen kasvuhäiriö johtaa yleensä nivelrikkoon. Ympäristöllä on vaikutusta kasvuhäiriön ilmiasuun ja useissa tutkimuksissa on todettu runsaan ravinnonsaannin olevan yhteydessä lonkkavikaan.

Ruokinta ei aiheuta dysplasiaa, mutta se tuovian esiin geneettisesti alttiilla koirilla. Tämä pätee myös toisin päin, optimaalisella ruokinnalla lonkkanivelen kasvuhäiriö ei tule näkyviin tai on lievempää. Myös liian raju liikunta kasvuaikana voi pahentaa muutoksia.

Kyynärnivelen kasvuhäiriö eli kyynärniveldysplasia

Kyynärkuvaus voidaan suorittaa aikaisin-taan 12 kk iässä. Kyynärnivelen kasvuhäiriö on yleisin isojen ja jättikokoisten koirien etujalan nivelkivun ja ontumisen aiheuttaja.

Optimaalisella ruokinnalla voidaan mahdollisesti estää kasvuhäiriön kehittyminen yksilöllä, jolla on siihen perinnöllinen taipu-

mus. Kaikissa kyynärnivelen kasvuhäiriöissä oireet alkavat keskimäärin 4-7 kuukauden iässä. Tyypillinen oire on ontuminen, joka voi pahentua rasituksessa tai olla voimakainta levon jälkeen. Ontuminen voi olla jatkuvaa tai ajoittaista.

Ataksia, pikkuaivojen etenevä rappeutuma

Suomenajokoiralla esiintyy pikkuaivojen etenevää rappeutumaa eli ataksiaa, johon on olemassa geenitesti. Ongelma ilmenee muutaman kuukauden iässä alkavana vapinana ja hoippumisena sekä etu- ja takaraajojen koordinaatiohäiriöinä. Oireet pahenevat vähitellen ja johtavat pennun lopettamiseen.

Sairaiden pentujen syntyminen voidaan estää tekemällä geenitesti molemmille vanhemmille ja toimimalla rotujärjestön suosituksen mukaan: rekisteröitävien pentujen vanhempien ataksiastatus tulee olla selvitetty geenitestillä. Kahta ataksiakantajaa (ak) ei saa yhdistää.

Koiralle, jonka ataksiastatus on tuntematon, saa käyttää vain ataksianormaaliksi (an) todettua koiraa. Ataksiakantajaa voi huoletta käyttää jalostukseen ataksianormaalien kanssa, sillä yhdistelmästä ei synny sairaita, vaan normaaleja tai kantajia. Ataksiakantaja ei sairastu itse, vaan kantaa geenää perimässään.

Järjestön kotisivuilla on jatkuvasti päivitetty lista koirista, joille on tehty ataksia-

ti. SAJ:n sivuilla on myös linkki koiratietokantaan, jonne on merkitty ataksiastatukset: normaalit (an) ja kantajat (ak) sekä vanhempien perusteella ataksianormaalit (an*).

Mustan karvatupen kasvuhäiriö eli follikulaaridysplasia

Mustan karvatupen kasvuhäiriö on tyypillisesti keski-ikällä (2-4v) ilmaantuva ihosairaus, jossa mustat karvat alkavat harventua esim. korvalehdissä, selässä ja kyljillä. Sairauteen ei liity kutinaa tai muita iho-oireita, ja koira voi muuten hyvin.

Sairaus todetaan lähettämällä näyte ihosta tutkittavaksi laboratorioon. Järjestö tukee tutkimusta taloudellisesti. Katso ohjeet kotisivuilta.

Atopia eli atooppinen ihottuma

Atopia on geneettisestä taipumuksesta aiheutuva tulehdusellinen ja kutiseva allerginen ihosairaus, jonka synnylle on perimän lisäksi olemassa useita altistavia tekijöitä, kuten koiran elinympäristö ja olosuhteet. Atopia on elinikäinen vaiva, joka on kontrolloitavissa, muttei parannettavissa.

Ruoka-aineallergia on koiralla atopiaa huomattavasti harvinaisempaa. Vain 10 % iho-oireisista koirista kärsii ruoka-aineallergias-ta, jolloin koiralla on yleensä myös ruuansu-latuskanavan oireita (ilmavaivat, ripuli).

Atopia on tyypillisesti nuoren aikuisen koi-ran sairaus ja oireet alkavat suurimmalla osalla atoopikoista 6-36 kk iässä. Atopiaan liittyvien toistuvien ihon bakteeri- ja hiiva-tulehdusten esiintymisestä on päätelty, että atoopikkokoirilla olisi puutteellisesti toimi-va soluvälitteinen immuunivaste. Atopial-

le tyypillistä on, että oireet helpottuvat ja pahenevat kausittaisesti ainakin sairauden alkuvaiheessa. Jos oireet ovat heti alkuun jatkuvia, voidaan hyvällä syyllä epäillä ruoka-aineallergiaa aiheuttajaksi.

Sydänviat

Suomenajokoiralla esiintyy sydänvikaa. Koira voi menehtyä äkillisesti ilman ennakko-oireita. Sairastuva koira on usein parhaassa käyttöiässä. Oireina ovat äkillinen väsyminen metsästystilanteessa ja sairauden edetessä mm. puuskuttaminen sekä yöllinen köhiminen ja muut hengenahdistusoireet.

Eläinlääkäriässä voidaan todeta selvä sivuää-ni sydäimestä sekä röntgentutkimuksissa laa-jentunut sydän laajentunut sydän. Taudin määritystä voidaan tarkentaa sydämen ultraäänitutkimuksella.

Kardiomyopatian eli sydänlihassairauden lisäksi suomenajokoiralla on todettu sydämen vajaatoimintaan johtavaa endokardioosia eli sydämen läppävikaa.

Lymfooma

Lymfooma eli imusolmukesyöpä puhkeaa ajokoirilla keski-ikäisenä ja johtaa taudin nopean etenemisen vuoksi koiran lopetukseen usein jo muutaman viikon sisällä tau-din toteamisesta.

Polven ristisidevauriot

Suomenajokoiralla polven ristisiteen vauriot ovat viime aikoina lisääntyneet ja tilannetta tulee seurata aktiivisesti.

Tutkijoiden mukaan periytyvät rakenne-heikkoudet polven nivelnastoissa ja telauras-sa sekä nivelkulmissa ovat johtaneet polvi-

nivelvaurioiden lisääntymiseen. Vaurioiden syynä ovat mahdollisesti juuri periytyvät anatomiset viat nivelissä. Polven nivelsidevaurioilla on ilmeinen yhteys takaraajojen heikkoihin nivelkulmauksiin.

Epilepsia

Epileptiset kohtaukset voivat olla eriasteisia, vaihdellen lievistä poissaolo- ja vapina- tai kouristuskohtauksesta vaikeaan kouristeluun, jonka aikana koira menettää tajuntansa.

Epileptisten kohtausten syy tulee aina selvittää, koska myös muut asiat kuin perinnöllisyys voivat aiheuttaa kohtauksia. Jos koiralta ei löydy tutkimuksissa muuta syytä kohtauksiin, on kyseessä idiopaattinen eli periytyvä epilepsia.

Purentaviat

Normaali purenta on leikkaava, ts. alaleuan etuhampaiden etureuna koskettaa kevyesti yläleuan etuhampaiden kärjen sisäpintaa.

Virheelliset purennat ovat ala-, ylä- ja tasapurenta. Toisinaan leukojen kasvunopeuden vaihtelusta johtuen lievät purentaviat voivat korjaantua pennun kasvaessa.

Piilokiveksisyys

Piilokiveksisellä uroksella yksi tai kummatkin kivekset jäävät laskeutumatta kivespussiin. Kivestarkastus voidaan tehdä urokselle rokotuksen yhteydessä 3 kk:n iässä, virallinen tarkastus 9 kk:n iästä alkaen.

Hännän nikamavika eli häntämutka

Hännän nikamavika on hännän luuston häiriö, jossa nikaman päiden pyörityssä, nikamien yhteen kasvaessa tai epämuodos-

tuneen nikaman seurauksena muodostuu häntään koukku eli mutka.

Luomiviati

Luomiviati liittyyvät ulkomuotoon ja rakenteeseen (kallon malli, silmän koko, löysä nahka).

Sisäänpäin kääntynyt alaluomi (entropium) aiheuttaa sarveiskalvon jatkuvaa ärsytystä ja sitä kautta kroonisia silmätulehduksia.

Ulospäin kääntynyt alaluomi (ektropium) kerää pölyä ja likaa luomen taskuun, mikä sekin aiheuttaa silmätulehduksia.

Napatyrä

Tyrällä tarkoitetaan vajavaisesti sulkeutunutta napanuoran kiinnityskohtaa. Pikkupennulla saattaa olla tyräaukko vielä avoin ja aukosta pullistuu ihon alle rasvakudosta. Pennun kasvaessa aukko kuitenkin sulkeutuu ja jäljelle jää kovalta tuntuva rasvanapula, joka ei haittaa koiran elämää.

Jos tyräaukko jää auki, napatyrä vaatii kirurgista korjausta.

Kilpirauhasen vajaatoiminta

Kilpirauhasen vajaatoiminnan taustalla on tavallisimmin immunologinen kilpirauhasen tulehdusreaktio. Kilpirauhasen vajaatoiminta on autoimmuunisairaus, jolla on geneettistä taustaa. Kilpirauhasen vajaatoimintaa sairastavaa koiraa ei saa käyttää jalostukseen. Hoitona käytetään elinikäistä levotyroksiinikorvaushoitoa. Koiralle voi hakea kennelliitolta poikkeuslupaa kilpirauhashormonin käytön sallimiseksi sairauden hoidossa niin, että koira voi jatkaa koiratapahtumiin osallistumista.

Loishäätö

Sisäloiset

Kasvavien pentujen loistorjunta on erityisen tärkeää. Kasvattaja antaa ensimmäiset loislääkitykset pennulle kahden viikon välein. Madotusta jatketaan uudessa kodissa ensimmäiseen rokotukseen asti.

Aptekeista ja eläinlääkäriasemilta on saatavilla useita erilaisia sisäloisten häätöön tarkoitettuja käsikauppatuotteita. Nykyisin suositellaan varsinkin aikuisten koirien kohdalla vaihtoehtona ulostenäytteen tutkituttamista loisten varalta eläinlääkärillä. Suurimmalla osalla koirista ei ole matoja,

jolloin matolääkkeiden antaminen on tarpeetonta.

Älä anna koiran syödä raakaa järvikalaa tai perkuujätteitä lapamatotartunnan ehkäisemiseksi. Todettu tartunta hoidetaan 8-kermaisella Droncit-matolääkeannoksella. Ota yhteyttä eläinlääkäriin, jos epäilet lapamatotartuntaa.

Ulkoloiset

Ulkoloisten ensimmäinen oire on kutina. Ulkoloiset tarttuvat koirasta toiseen, joten informoi asiasta koiratuttaviasi. Loisista

pääsee eroon apteekeissa tai eläinlääkäriasemilla myytävillä ulkoloisten häätöön tarkoitetuilla valmisteilla.

Verta imevä täi on koiran tavallisin koiran ulkoloinen. Koiran täi ei tartu ihmiseen.

Punkit ovat lisääntyneet voimakkaasti. Punkin puremasta myös koira voi saada sairauksia. Siksi jos oleskelee seuduilla, joissa punkkeja esiintyy, kannattaa koiralle antaa punkkien torjuntaan tarkoitettuja aineita, joita saa tabletteina tai niskan iholle tiputettavina liuksina. Asiasta kannattaa keskustella eläinlääkäriin kanssa.

Koiran kirppu on vikkela pitkäraajainen pitkiin hyppyihin kykenevä hyönteinen. Keski-Euroopassa koiria vaivaa useimmiten kissan kirppu. Joskus lintu- tai oravakirput saattavat hetkellisesti viihtyä myös koiran turkissa, mutta koira ei ole niiden isäntäeläin.

Hilsepunkki on niin pieni, ettei sitä voi erottaa paljain silmin. Se elää ihon pinnalla ja aiheuttaa yleensä voimakasta hilseilyä. Se on varsinkin pentujen ja nuorten koirien vaiva. Hilsepunkki ei tartu ihmiseen, mutta se voi käväistä ihmisen iholle ja aiheuttaa pieniä kutisevia hyttysten puremia muistuttavia näppyjä.

Tyypillisesti korvapunkkitartunnassa havaitaan, välillä hyvinkin runsaasti, tummaa kahvinporomaista eritettä korvakäytävässä. Usein oireena on voimakasta kutinaa, joka oireilee esimerkiksi pään ravisteluna ja korvien raapimisena. Ota yhteys eläinlääkäriin, hoitona on reseptilääke.

Nenäpunkkitartunnan oireet liittyvät punkin aiheuttamaan ärsytykseen ylähengitysteiden limakalvolla. Todennäköisesti koira tuntee punkin liikkumisen nenäonteloissaan ja tämä aiheuttaa koiran sieraimissa kutinaa ja ärsytystä.

Tyypillisiä oireita ovat aivastelu, liman sisään vetäminen (reverse sneezing), pärskiminen, pään ravistelu, sierainvuoto ja hajuistuin huononeminen. Koira voi yrittää hieroa kutisevaa kuonoaan maahan kutinan helpottamiseksi.

Tartunnan huomaaminen voi lieväoireisilla koirilla olla vaikeaa. Metsästyskoirilla tartuntaa voidaan epäillä, jos koiran toimintakunto on selkeästi heikentynyt ja koira ei tunnu keskittyvän työhönsä. Jos epäilet nenäpunkkitartuntaa, ota yhteys eläinlääkäriin.

Kapi on syyhypunkin aiheuttama sairaus, joka ilmenee voimakkaana kutinana, karvanlähtönä ja ihon punoituksena erityisesti pään seudulla. Usein oireita on myös vatsan sekä kyynärpäiden iholle, alueilla, jotka ovat vähäkarvaisia ja iho ohutta. Joskus oireet voivat tartunnasta huolimatta olla myös suhteellisen lieviä. Siksi diagnoosiin ei aina päästä helposti.

Kaikki tartunnan saaneen koiran kanssa tekemisissä olleet muut koirat on myös hoidettava sekä puhdistettava mahdollisesti kontaminoituneet välineet ja makuupaikat ym. Syyhypunkki voi tarttua myös ihmiseen aiheuttaen lievempiä oireita, jotka häviävät muutamien päivien kuluessa. Punkki ei lisäännä ihmisen ihossa. Epäiltäessä kapitartuntaa kannattaa ottaa yhteys eläinlääkäriin.

Maakunnalliset ajokoirayhdistykset

Maakunnalliset ajokoirayhdistykset ovat erikoistuneet suomenajokoiraharrastuksen edistämiseen maakunnallisella tasolla. Ne ovat yhdysside maakunnan ajokoiraharrastajien keskuudessa niin yksittäisiin harrastajiin kuin seuroihinkin. Samalla ne toimivat linkkinä SAJ:n suuntaan. Ne pyrkivät luomaan innostuneen, myönteisen ilmapiirin ajokoiraharrastukselle järjestämällä erilaisia tapahtumia ja koulutustilaisuuksia sekä panemalla alkuun koe- ja näyttelytoimintaa uusilla paikkakunnilla.

Useimmat yhdistyksistä julkaisevat omaa tiedotettaan, joka sisältää koe- ja näyttelykalenterin, koulutustilaisuudet ja palkintotuomariluettelon ym. Ne palkitsevat vuosittain parhaiten menestyneet ajokoirat sekä ahkerimmat palkintotuomarit. Ne toimivat kennelpiirin ”työrukkasina” ajokoirasioissa ja samalla valvovat ajokoiraväen etuja maakunnassa. Liittymällä jäseneksi maakunnalliseen ajokoirayhdistykseen pääset vaikuttamaan oman maakuntasi ajokoiratoimintaan.

Yhteystiedot löytyvät verkosta

<https://www.ajokoirajarjesto.fi/linkit/maakunnalliset-ajokoirayhdistykset/>

Etelä-Hämeen Ajokoirayhdistys
Etelä-Pohjanmaan Ajokoirakerho
Kainuun Ajokoirakerho
Keski-Pohjanmaan Ajokoirayhdistys
Keski-Suomen Ajokoirayhdistys
Kaakkois-Suomen Ajokoirakerho
Kymen-Karjalan Ajokoirayhdistys

Lapin Ajokoirayhdistys
Lounais-Suomen Ajokoirayhdistys
Pirkanmaan Ajokoirayhdistys
Pohjois-Karjalan Ajokoirayhdistys
Pohjois-Pohjanmaan Ajokoirakerho
Pohjois-Savon Ajokoirayhdistys
Päijät-Hämeen Ajokoirayhdistys
Satakunnan Ajokoiramiehet
Keski-Savon Ajokoiramiehet
Suur-Savon Ajokoiramiehet
Uudenmaan Ajokoirayhdistys
Västkustens Stövarklubb
Länsirannikon Ajokoirakerho
Helsingin Kennelkerho

SAJ:n alaisuudessa toimii neljä rotua harrastavaa yhdistystä:

Rotukerhot
Amerikankettukoirayhdistys ry
Plottinajokoirayhdistys ry
Suomen Eestinajokoirayhdistys ry

Rotuyhdistys
Venäjänajokoirayhdistys ry

kuvat: Joni Heikura ja Tuuli Holappa

Nuorisotoimikunnan terveiset

SAJ:n nuorisotoimikunnan tärkein toiminnan tavoite on saada nuoria mukaan tämän mukavan harrastuksen pariin.

Järjestämme lapsille ja nuorille suunnattuja erilaisia tapahtumia ja leirejä, joissa nuoret pääsevät tutustumaan paremmin tähän ajokoiraharrastukseen.

Meille voi vapaasti laittaa viestiä ja kertoa millaisia tapahtumia ym. toivoisitte meidän järjestävän.

Oletko alle 18-vuotias ajokoiraharrastaja?
SAJ:n nuorisojäseneksi voi liittyä alle 18-vuotias. Nuorisojäsenen jäsenmaksu on 0 euroa.

Junnuketjulaiset Juuso ja Loimu.

SAJ:n nuorisojäseneksi voi liittyä alle 18-vuotias. Nuorisojäsenen jäsenmaksu on 0 euroa.

-Ajokoiramies-lehti ilmestyy 5 kertaa vuodessa. Lehdessä on runsaasti luettavaa ajokoirista ja muusta harrastukseen liittyvästä toiminnasta.

-Terveystuki: SAJ tukee jäsenen omistamalle koiralle otettua DM- tai ataksiageenitestiä tai lonkkanivel-, kyynärnível-, patellaluksaatio-, sydänkuuntelu-, sydämen ultraääni-, silmä- tai selkätutkimusta.

-15 vuotta täyttäneellä äänioikeus SAJ:n vuosikokouksessa

Junnuketju

Ajokoirakasvattaja voi lahjoittaa pennun uudelle nuorelle ajokoiraharrastajalle. Pennun tarinaa voi seurata Ajokoiramies-lehdestä.

Aloitteleva harrastaja: suunnitteletko junnuketjupennun vastaanottamista? Kotisivuilla on uudelle junnuketjulaiselle kyselylomake, jolla voi ilmoittaa halukkuutensa vastaanottaa junnuketjupentu. Kasvattaja valitsee hakijoiden joukosta onnellisen junnuketjulaisen, joka saa vastaanottaa pennun. Kasvattaja tukee harrastusta koko koiran elämän ajan.

Nuorisotoimikunnalla on oma sähköposti: nuorisotoimikunta@ajokoirajarjesto.fi

Meitä voit seurata myös Facebookissa ja Instagramissa: @sajnuoret

Jäsenasioissa ota yhteys: toimisto@ajokoirajarjesto.fi

SAJ:n rotujen rekisteröintimäärät 2015-2024

		2024	2023	2022	2021	2020	2019	2018	2017	2016	2015
303	amerikankettukoira	94	162	77	125	108	107	124	140	110	161
290	beagle harrier										
275	brasilianajokoira										
203	dunkerinajokoira	-	2	10	-	11	1	1	-	1	-
366	eestinajokoira	8	29	15	52	45	27	14	33	52	45
159	englanninkettukoira										
905	englantilais-venäläinen ajokoira	-	-	7	-	-	6	2	7	-	-

21	gascogne-saintongenajokoira										
999	gotlanninajokoira										
267	haldeninajokoira										
132	hamiltoninajokoira										
295	harrieri										
266	hygeninajokoira										
152	istrianajokoira, karkeakarvainen	1	6	20	-	23	10	-	19	9	14
151	istrianajokoira, lyhytkarvainen										
198	italianajokoira, karkeakarvainen	9	-	10	6	-	8	2	2	10	11
337	italianajokoira, lyhytkarvainen	9	-	2	-	-	1	-	9	-	1
63	itävallanajokoira										
155	karkeakarv. bosnianajokoira / barak	8	-	-	9	-	22	1	16	-	2
62	karkeakarvainen steierinajokoira										
229	kolmivärinen serbianajokoira										
214	kreikanajokoira										
361	maremmanajokoira										
279	montenegronajokoira										
909	plottinajokoira	38	16	56	84	88	58	78	31	104	30
24	poitevin	-	-	8	4	-	-	1	4	-	1
30	porcelaine	1	-	1	1	-	-	-	1	-	-
154	posavinanajokoira	-	-	9	1	-	-	8	11	11	6
52	puolanajokoira										
354	puolanjahtikoira	-	-	-	7	1	-	-	1	-	-
204	sabueso espanol										
299	saksanajokoira										
131	schillerinajokoira	1	2	1	-	-	-	-	-	1	-
244	slovakianajokoira										
129	smoolanninajokoira	1	9	4	7	3	5	1	9	7	-
150	srpski gonic										
51	suomenajokoira	796	943	932	1230	1096	1046	1151	1364	1584	1618
59	sveitsinajokoirat										
59.1	sveitsinajokoira, berninajokoira	-	10	1	-	-	6	-	6	-	7
59.2	sveitsinajokoira, juranajokoira										
59.3	sveitsinajokoira, luzerninajokoira		-	-	-	-	-	1	-	-	-
59.4	sveitsinajokoira, schwyzinajokoira										1
241	unkarinajokoira		1								
906	venäjänajokoira	47	43	76	66	57	64	92	145	135	100
	Yhteensä	1013	1223	1229	1592	1432	1361	1476	1798	2024	1997

